

Dziennik Urzędowy L 222

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

22 czerwca 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/1005 z dnia 21 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1006 z dnia 12 kwietnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do wzoru certyfikatu poświadczającego zgodność z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1007 z dnia 18 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/274 w odniesieniu do analitycznej bazy danych izotopowych i kontroli w sektorze wina 8
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1008 z dnia 21 czerwca 2021 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620 w odniesieniu do statusu obszaru wolnego od choroby dla Chorwacji i regionu Portugalii pod względem zakażenia wywołwanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w populacjach bydła, zmieniające załącznik VIII do tego rozporządzenia w odniesieniu do statusu obszaru wolnego od choroby dla Litwy i niektórych regionów Niemiec, Włoch i Portugalii pod względem zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) oraz zmieniające załącznik XIII do tego rozporządzenia w odniesieniu do statusu obszaru wolnego od choroby dla Danii i Finlandii pod względem zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych ⁽¹⁾ 12

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1009 z dnia 18 czerwca 2021 r. zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) 18
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1010 z dnia 21 czerwca 2021 r. zmieniająca decyzję 2014/386/WPZiB w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na bezprawne przyłączenie Krymu i Sewastopola 20

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1011 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu	21
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1012 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki	27
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1013 z dnia 21 czerwca 2021 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej.....	33
★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1014 z dnia 21 czerwca 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii	38
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1015 z dnia 17 czerwca 2021 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1956 w odniesieniu do norm zharmonizowanych dotyczących sprzętu chłodniczego, urządzeń do wytwarzania lodów i wytwornic lodu, urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do nagrzewania materiałów, automatycznych i półautomatycznych urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do analiz i innych zastosowań, urządzeń elektrycznych oznaczonych danymi znamionowymi zasilania elektrycznego, urządzeń do naświetlania skóry promieniowaniem podczerwonym i nadfioletowym, ogrzewaczy pomieszczeń, żelazek elektrycznych, stacjonarnych kuchni, płyt kuchennych, piekarników i podobnego sprzętu, urządzeń do odświeżania parą tkanin i odzieży, elektromechanicznych aparatów sterowniczych, koców, poduszek, odzieży i podobnego giętkiego sprzętu grzejnego oraz niektórych innych rodzajów sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia	40

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2021/1005

z dnia 21 czerwca 2021 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającą decyzję 2011/137/WPZiB ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom określonym w decyzji (WPZiB) 2015/1333.
- (2) W dniu 16 kwietnia 2021 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „RB ONZ”) przyjęła rezolucję nr 2571 (2021). RB ONZ przywołała rezolucję 2174 (2014), w której postanowiono, że środki przedstawione w rezolucji 1970 (2011) mają zastosowanie także do osób i podmiotów przeprowadzających lub wspierających działania inne niż określone w rezolucji RB ONZ 1970 (2011), które zagrażają pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Libii lub utrudniają albo podważają pomyślne zakończenie przemian politycznych w tym kraju. Podkreśla się także, że takie działania mogą obejmować utrudnianie lub podważanie wyborów przewidzianych w planie działania libijskiego Forum Dialogu Politycznego.
- (3) W dniu 21 czerwca 2021 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2021/1014 ⁽³⁾ zmieniającą decyzję (WPZiB) 2015/1333, w której doprecyzowała, że kryteria dotyczące nakładania środków ograniczających obejmują także osoby fizyczne lub prawne, podmioty oraz organy utrudniające lub podważające wybory przewidziane w planie działania Libijskiego Forum Dialogu Politycznego.
- (4) Niektóre z tych środków wchodzi w zakres stosowania Traktatu, a zatem konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego ich stosowania we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/44,

⁽¹⁾ Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. L 12 z 19.1.2016, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1014 z dnia 21 czerwca 2021 r. zmieniająca decyzję 2015/1333/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (zob. s. 38 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 6 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) 2016/44 otrzymuje brzmienie:

- „d) uczestniczą w działaniach zagrażających pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Libii lub w działaniach utrudniających lub podważających pomyślne zakończenie transformacji politycznej Libii, lub wspierają takie działania, w tym przez:
- (i) planowanie lub popełnianie w Libii czynów naruszających mające zastosowanie międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, lub kierowanie takimi czynami;
  - (ii) ataki na wszelkiego rodzaju porty lotnicze, śródlądowe lub morskie w Libii lub na libijskie instytucje lub instalacje państwowe oraz na misje zagraniczne w tym państwie;
  - (iii) udzielanie wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub siatkom przestępczym poprzez nielegalne wydobycie ropy naftowej lub eksploatację innych zasobów naturalnych w Libii;
  - (iv) stosowanie gróźb lub przymusu wobec instytucji finansowych państwa libijskiego lub Libyan National Oil Company, lub uczestnictwo w działaniach, które mogą doprowadzić do sprzeniewierzenia środków finansowych państwa libijskiego lub takim sprzeniewierzeniem skutkować;
  - (v) naruszanie postanowień embarga na broń w Libii ustanowionego rezolucją RB ONZ nr 1970 (2011) oraz art. 1 niniejszego rozporządzenia lub pomaganie w obchodzeniu tych przepisów;
  - (vi) utrudnianie lub podważanie wyborów przewidzianych w planie działania Libijskiego Forum Dialogu Politycznego;
  - (vii) bycie osobami, podmiotami lub organami działającymi na rzecz, w imieniu lub pod kierownictwem określonych powyżej osób, podmiotów lub organów lub bycie podmiotami lub organami należącymi do lub kontrolowanymi przez nie lub osoby, podmioty lub organy wymienione w załączniku II lub III; lub”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1006**z dnia 12 kwietnia 2021 r.****zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do wzoru certyfikatu poświadczającego zgodność z przepisami dotyczącymi produkcji ekologicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 35 ust. 9,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku VI do rozporządzenia (UE) 2018/848 określono wzór certyfikatu, który ma być wydawany każdemu podmiotowi lub grupie podmiotów, które zgłosiły swoją działalność właściwym organom w państwie członkowskim, w którym prowadzona jest działalność, i spełniają wymogi tego rozporządzenia. Aby zapewnić zharmonizowane wdrożenie, wzór certyfikatu zawiera wspólne elementy, które są obowiązkowe we wszystkich państwach członkowskich, takie jak nazwa i adres, działalność podmiotów i kategorie produktów. Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, organy kontrolne lub jednostki certyfikujące wydające certyfikat mogą jednak podjąć decyzję, że będą wymagać określonych dodatkowych informacji, takich jak szczegółowy wykaz produktów, informacje na temat gruntów i obiektów, wykaz podwykonawców oraz informacje dotyczące akredytacji jednostki certyfikującej. Należy zatem dodać do certyfikatu przeznaczoną na to część.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2018/848.
- (3) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik VI do rozporządzenia (UE) 2018/848 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VI

WZÓR CERTYFIKATU

CERTYFIKAT ZGODNIE Z ART. 35 UST. 1 ROZPORZĄDZENIA (UE) 2018/848 W SPRAWIE PRODUKCJI EKOLÓGICZNEJ I ZNAKOWANIA PRODUKTÓW EKOLÓGICZNYCH

Część I: Elementy obowiązkowe

1. Numer dokumentu	2. (wybrać odpowiedni) <ul style="list-style-type: none"> • Podmiot • Grupa podmiotów – zob. pkt 9
3. Nazwa (imię i nazwisko) oraz adres podmiotu lub grupy podmiotów:	4. Nazwa i adres właściwego organu lub, w stosownych przypadkach, organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej właściwych dla podmiotu lub grupy podmiotów oraz numer kodu w przypadku organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej:
5. Działalność podmiotu lub grupy podmiotów (wybrać odpowiednią):	
<ul style="list-style-type: none"> • Produkcja 	
<ul style="list-style-type: none"> • Przygotowywanie 	
<ul style="list-style-type: none"> • Dystrybucja/Wprowadzanie do obrotu 	
<ul style="list-style-type: none"> • Przechowywanie 	
<ul style="list-style-type: none"> • Import 	
<ul style="list-style-type: none"> • Eksport 	
6. Kategoria lub kategorie produktów, o których mowa w art. 35 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 ⁽¹⁾ , oraz metody produkcji (wybrać odpowiednią)	
a) nieprzetworzone rośliny i produkty roślinne, w tym nasiona i inny materiał rozmnożeniowy roślin Metoda produkcji:	
☐ produkcja ekologiczna, z wyjątkiem produkcji w okresie konwersji ☐ produkcja w okresie konwersji ☐ produkcja ekologiczna oraz produkcja nieekologiczna	
b) zwierzęta gospodarskie i nieprzetworzone produkty zwierzęce Metoda produkcji:	
☐ produkcja ekologiczna, z wyjątkiem produkcji w okresie konwersji ☐ produkcja w okresie konwersji ☐ produkcja ekologiczna oraz produkcja nieekologiczna	
c) algi i nieprzetworzone produkty akwakultury Metoda produkcji:	
☐ produkcja ekologiczna, z wyjątkiem produkcji w okresie konwersji ☐ produkcja w okresie konwersji ☐ produkcja ekologiczna oraz produkcja nieekologiczna	
d) przetworzone produkty rolne, w tym produkty akwakultury, do wykorzystania jako żywność Metoda produkcji:	
☐ produkcja produktów ekologicznych ☐ produkcja produktów w okresie konwersji ☐ produkcja ekologiczna oraz produkcja nieekologiczna	

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

e) pasze

Metoda produkcji:

- produkcja produktów ekologicznych
- produkcja produktów w okresie konwersji
- produkcja ekologiczna oraz produkcja nieekologiczna

f) wino

Metoda produkcji:

- produkcja produktów ekologicznych
- produkcja produktów w okresie konwersji
- produkcja ekologiczna oraz produkcja nieekologiczna

g) inne produkty wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2018/848 lub nieobjęte poprzednimi kategoriami

Metoda produkcji:

- produkcja produktów ekologicznych
- produkcja produktów w okresie konwersji
- produkcja ekologiczna oraz produkcja nieekologiczna

Niniejszy dokument został wydany zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/848, aby poświadczyć, że podmiot lub grupa podmiotów (wybrać stosownie do przypadku) przestrzega przepisów powyższego rozporządzenia.

7. Data, miejsce

Imię i nazwisko oraz podpis w imieniu właściwego organu wydającego certyfikat lub, w stosownych przypadkach, organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej:

8. Certyfikat ważny od dnia.....[wstawić datę] do dnia.....[wstawić datę]

9. Wykaz członków grupy podmiotów zdefiniowanej w art. 36 rozporządzenia (UE) 2018/848

Nazwa	Adres lub inna forma identyfikacji

Część II: Opcjonalne informacje szczegółowe

Należy podać odpowiednie informacje, zgodnie z decyzją właściwego organu lub, w stosownych przypadkach, organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej, która wydaje certyfikat podmiotowi lub grupie podmiotów zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2018/848.

1. Wykaz produktów

Nazwa produktu lub kod nomenklatury scalonej (CN) zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 ^(?) dla produktów objętych zakresem rozporządzenia (UE) 2018/848	☐ ekologiczny ☐ w okresie konwersji

(?) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

2. Ilość produktów

Nazwa produktu lub kod CN zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 dla produktów objętych zakresem rozporządzenia (UE) 2018/848	☐ ekologiczny ☐ w okresie konwersji	Szacowana ilość w kilogramach, litrach lub, w stosownych przypadkach, w liczbie jednostek

3. Informacje o gruntach

Nazwa produktu	☐ ekologiczny ☐ w okresie konwersji ☐ nieekologiczny	Powierzchnia w hektarach

4. Wykaz obiektów lub jednostek, w których prowadzona jest działalność przez podmiot lub grupę podmiotów

Adres lub dane geolokalizacyjne	Opis działalności, o której mowa w części I pkt 5

5. Informacje o działalności prowadzonej przez podmiot lub grupę podmiotów oraz o tym, czy działalność ta jest prowadzona do własnych celów, czy też w charakterze podwykonawcy prowadzącego działalność na rzecz innego podmiotu, przy czym za prowadzoną działalność odpowiedzialny jest podwykonawca.

Opis działalności, o której mowa w części I pkt 5	☐ Prowadzenie działalności do własnych celów ☐ Prowadzenie działalności w charakterze podwykonawcy na rzecz innego podmiotu, przy czym za prowadzoną działalność jest odpowiedzialny podwykonawca

6. Informacje o działalności prowadzonej przez stronę trzecią, której zlecono podwykonawstwo, zgodnie z art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848

Opis działalności, o której mowa w części I pkt 5	☐ Odpowiedzialny jest podmiot lub grupa podmiotów ☐ Odpowiedzialna jest strona trzecia, której zlecono podwykonawstwo

7. Wykaz podwykonawców prowadzących działalność na rzecz podmiotu lub grupy podmiotów zgodnie z art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848, za którą podmiot lub grupa podmiotów jest odpowiedzialna w odniesieniu do produkcji ekologicznej i za którą podmiot lub grupa podmiotów nie przeniosła odpowiedzialności na podwykonawcę

Nazwa (imię i nazwisko) i adres	Opis działalności, o której mowa w części I pkt 5

8. Informacje o akredytacji jednostki certyfikującej zgodnie z art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848

- a) nazwa jednostki akredytującej;
- b) link do certyfikatu akredytacji.

9. Informacje pozostałe”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1007**z dnia 18 czerwca 2021 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/274 w odniesieniu do analitycznej bazy danych izotopowych i kontroli w sektorze wina**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unijny sektor wina jest w dużym stopniu narażony na oszustwa, ponieważ większość produkcji unijnej opiera się na systemach certyfikacji jakości, a mianowicie chronionej nazwie pochodzenia („ChNP”) i chronionym oznaczeniu geograficznym („ChOG”), które przyznaje się produktom uznanym za spełniające kryteria jakości i które ułatwiają producentom wprowadzanie ich produktów do obrotu. Główne podejrzewane naruszenia dotyczą uzurpacji pochodzenia, np. poprzez celowe i niezgodne z prawem wprowadzanie do obrotu i etykietowanie gorszego wina jako wina, któremu przyznano ChNP lub ChOG, lub poprzez niezgodne z prawem rozcieńczanie wina lub dodawanie do niego cukru. Gospodarczy wpływ nieuczciwej działalności w unijnym sektorze wina szacuje się na 1,3 mld EUR rocznie, co stanowi 3,3 % wartości sprzedaży unijnego sektora wina. Oprócz oczywistych bezpośrednich skutków gospodarczych dla sektora wina wynikających z takich oszustw, potencjalnie istnieje jeszcze większe ryzyko naruszenia reputacji sektora wina w przypadku, gdyby poważne oszustwo doprowadziło do utraty zaufania konsumentów i ograniczeń w handlu, szkodząc tym samym ogólnym interesom unijnego sektora wina.
- (2) W związku z tym istnieje potrzeba usprawnienia i zintensyfikowania walki z oszustwami w unijnym sektorze wina, w szczególności w odniesieniu do funkcjonowania analitycznej bazy danych izotopowych, o której mowa w art. 39 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/273 ⁽²⁾, oraz w odniesieniu do koordynacji powiązanych obowiązków w państwach członkowskich i z europejskim ośrodkiem referencyjnym ds. kontroli w sektorze wina (ERC-CWS). Stanowi to wkład w realizację opracowanej przez Komisję „Strategii »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” ⁽³⁾. Zwłaszcza w odniesieniu do jednego z priorytetów, którym jest zwalczanie fałszowania żywności w całym łańcuchu dostaw żywności, wprost wzywa się Komisję do zintensyfikowania walki z fałszowaniem żywności, aby zapewnić równe warunki działania podmiotom gospodarczym oraz wzmocnić uprawnienia organów kontrolnych i organów egzekwowania prawa.
- (3) Przepisy dotyczące analitycznej bazy danych izotopowych oraz szczegółowe przepisy dotyczące kontroli określono w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/274 ⁽⁴⁾. Należy dostosować zawartość analitycznej bazy danych izotopowych w celu lepszego odzwierciedlenia realiów unijnego sektora wina. Biorąc pod uwagę średnią z ostatnich 5 lat unijnej produkcji wina, udział win, którym przyznano ChNP lub ChOG, wykazuje stałą tendencję wzrostową, osiągając ponad 60 % łącznej produkcji. W roku gospodarczym 2019/2020 udział ten wyniósł prawie 70 %. W związku z tym oraz zważywszy że wina, które uznano za ChNP lub ChOG, są bardziej narażone na oszustwa, konieczne jest uwzględnienie większej części tych win, obecnie wynoszącej 40 % wszystkich win objętych ChNP lub ChOG w Unii, w bazie danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 1).

⁽³⁾ COM(2020) 381 final.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/274 z dnia 11 grudnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, certyfikacji, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji i powiadomień dokumentów towarzyszących i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/561 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 60).

- (4) Pobieranie próbek winogron oraz czynności i analizy niezbędne do uzyskania danych do analitycznej bazy danych izotopowych wymagają wysokiego poziomu zasobów, co może prowadzić do opóźnień w dostarczaniu tych danych. Aby przezwyciężyć trudności w dostarczaniu terminowych i pełnych informacji, państwa członkowskie powinny mieć możliwość postanowienia, że próbki winogron uprawianych do produkcji win objętych ChNP lub ChOG mogą być pobierane przez podmiot zarządzający ChNP lub ChOG, w koordynacji z wyznaczonymi laboratoriami, w przypadkach gdy wyznaczone laboratoria nie dysponują wystarczającymi zasobami, aby samodzielnie przeprowadzić pobieranie próbek. Współpraca między tymi organami, ERC-CWS i wyznaczonymi laboratoriami państw członkowskich będzie miała zasadnicze znaczenie dla zwalczania nieuczciwych praktyk mających wpływ na wina objęte ChNP lub ChOG, które stanowią większość unijnej produkcji wina.
- (5) Brak danych izotopowych i niekompletne zbiory danych mogą prowadzić do opóźnień lub nawet podważać wyniki dochodzeń w sprawach podejrzeń popełnienia oszustwa w sektorze wina, co mogłoby doprowadzić do wprowadzenia na rynek podrobionego wina. Brak danych zagraża nie tylko reputacji unijnych win, ale również może mieć wpływ na wysokość stosowanych podatków akcyzowych. Stwarza to ryzyko, że podatek dochodowy będzie stosowany w odniesieniu do nieprawidłowo oznakowanych kategorii win. W związku z tym konieczne jest udoskonalenie obecnych ram prawnych dotyczących analitycznej bazy danych izotopowych, tak aby zapewnić jej aktualizację w określonym terminie, a tym samym zapewnić lepszą ochronę przed oszustwami w unijnym sektorze wina. Ze względu na pewne problemy atrybucji w niektórych państwach członkowskich należy również wyjaśnić, które zainteresowane strony mają prawo dostępu do próbek i dokumentacji.
- (6) Aby usprawnić procedury prowadzenia dochodzeń w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa w odniesieniu do przesyłki wina, należy zaostrzyć obecne przepisy. Należy ustalić terminy, po których upływie należy przekazać właściwemu organowi na terytorium, na którym znajduje się miejsce rozładunku, wszystkie istotne dostępne dane niezbędne do sprawdzenia, czy podejrzanе wino jest zgodne z przepisami Unii w sektorze wina. Należy doprecyzować rolę podmiotów odpowiedzialnych za poszczególne etapy procedury dochodzeniowej.
- (7) Zestawów danych dotyczących pomiarów izotopowych i wszelkich powiązanych wyników z analitycznej bazy danych izotopowych nie podaje się do wiadomości publicznej. Jest to uzasadnione obawą, że upublicznienie takich informacji dostarczyłoby informacje oszustom, którzy mogliby je wykorzystać na swoją korzyść. Ponadto niewłaściwe wykorzystanie takich informacji zaszkodziłoby renomie niektórych win. Powinno być jednak możliwe podanie do wiadomości publicznej niektórych zanonimizowanych danych dotyczących przypadków oszustw poprzez publikowanie rocznego sprawozdania zawierającego najważniejsze wyniki kontroli w sektorze wina w oparciu o wykorzystanie bazy danych. Należy zatem doprecyzować zasady dotyczące sporządzania sprawozdania rocznego.
- (8) Podczas przeprowadzania kontroli produktów sektora wina transportowanych luzem napotkano trudności, ponieważ produkty te są bardziej narażone na nieuczciwe praktyki niż oznakowane produkty butelkowane wyposażone w jednorazowe zamknięcia. W związku z tym, w przypadku gdy właściwy organ nie został na czas poinformowany za pośrednictwem systemu komputerowego lub systemu informatycznego o przybyciu przesyłki produktów sektora wina przewożonych luzem, należy zastosować środki w celu zapewnienia, aby właściwy organ w miejscu rozładunku był w stanie przeprowadzić niezbędne kontrole przed opuszczeniem przez produkt zakładu odbiorcy. W przypadku gdy właściwy organ postanowi nie przeprowadzać takich kontroli, odbiorca powinien mieć możliwość natychmiastowego wysłania produktu ze swojego zakładu.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/274.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/274 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu utworzenia analitycznej bazy danych izotopowych, o której mowa w art. 39 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, państwa członkowskie zapewniają, aby próbki świeżych winogron, które mają być analizowane przez wyznaczone laboratoria państw członkowskich, były pobierane, poddawane obróbce i przetwarzane na wino zgodnie z instrukcjami określonymi w części I załącznika III do niniejszego rozporządzenia.”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Liczbę próbek, jakie należy pobrać co roku z przeznaczeniem do analitycznej bazy danych, określono w części II załącznika III. Przy wyborze próbek uwzględnia się zarówno położenie geograficzne winnic w państwach członkowskich określonych w wykazie zawartym w części II załącznika III, jak i odsetek win z chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym w poszczególnych państwach członkowskich lub regionach. Co roku przynajmniej 25 % próbek pobiera się z tych samych działek co w roku poprzednim.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a) W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą postanowić, że próbki winogron uprawianych do produkcji win z ChNP lub ChOG mogą być pobierane przez podmiot zarządzający ChNP lub ChOG. W takich przypadkach pobieranie próbek koordynują wyznaczone laboratoria państw członkowskich zgodnie z instrukcjami określonymi w części I sekcja A załącznika III.”;

d) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Laboratoria przekazują ERC-CWS zgromadzone dane wraz z kopią sprawozdania z analizy oraz wyniki i interpretację analiz wraz z kopią arkusza zawierającego opis, drogą elektroniczną, nie później niż do dnia [31 października] roku następującego po zbiorze winogron.”;

e) ust. 7 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„bez zbędnej zwłoki lub kosztów udostępniają dokumentację podmiotom, które wygenerowały informacje zawarte w dokumentacji, aby umożliwić skorygowanie ewentualnych nieścisłości.”;

2) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przekazywanie informacji zawartych w analitycznej bazie danych w przypadku podejrzenia niezgodności z przepisami Unii dotyczącymi sektora wina”;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli jest to konieczne do celów naukowych, statystycznych, kontroli lub sądowych w należycie uzasadnionych przypadkach, informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli są reprezentatywne, mogą zostać udostępnione na żądanie właściwym organom wyznaczonym przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z przepisami Unii dotyczącymi sektora wina oraz sądom krajowym. Informacje te wykorzystuje się wyłącznie do celów, do których są one wymagane, i traktuje się je jako poufne.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W przypadku kontroli w państwie członkowskim, w odniesieniu do której potrzebne są dane referencyjne z analitycznej bazy danych izotopowych dotyczące wina wyprodukowanego w innym państwie członkowskim, właściwy organ państwa członkowskiego zwraca się do ERC-CWS o skontaktowanie się z wyznaczonym laboratorium państwa członkowskiego, w którym produkowane jest wino będące przedmiotem dochodzenia, w celu zweryfikowania podejrzenia z wykorzystaniem wszystkich dostępnych odpowiednich danych. W ciągu 1 miesiąca od daty otrzymania wniosku wspomniane wyznaczone laboratorium weryfikuje, czy dane wino jest zgodne z przepisami Unii dotyczącymi sektora wina. Jeżeli z należycie uzasadnionych powodów nie można dotrzymać tego terminu, wyznaczone laboratorium informuje o tym odpowiednio ERC-CWS, a następnie ERC-CWS:

(i) pozyskuje odpowiednie dane referencyjne dotyczące pomiarów izotopowych odnoszące się do danego wina z analitycznej bazy danych izotopowych i przekazuje je organowi występującemu z wnioskiem, lub

- (ii) jeżeli odpowiednich danych referencyjnych dotyczących pomiarów izotopowych nie można pozyskać z analitycznej bazy danych izotopowych, lecz wymagane próby są udostępniane ERC-CWS na jego wniosek, zapewnia organowi występującemu z wnioskiem wsparcie analityczne, w tym wyniki odpowiednich pomiarów izotopowych odnoszących się do danego wina;

ma to miejsce w ciągu 1 miesiąca od momentu, gdy stało się jasne, że nie można dotrzymać pierwotnego terminu. W obu przypadkach odpowiednie dane dotyczące pomiarów izotopowych są interpretowane i dostarczane najpóźniej w ciągu 2 miesięcy od daty otrzymania wniosku przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wyprodukowano podejrzane wino.”;

- d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. ERC-CWS publikuje, w sposób anonimowy, roczne sprawozdanie dotyczące głównych wyników w odniesieniu do wniosków otrzymanych zgodnie z ust. 1 i 2 oraz głównych ustaleń z kontroli przeprowadzonych przez państwa członkowskie na ich terytorium z wykorzystaniem analitycznej bazy danych izotopowych. ERC-CWS zapewnia, aby sprawozdanie to nie zawierało żadnych szczególnie chronionych informacji handlowych. Ustalenia te zgłasza się ERC-CWS przed końcem marca roku następującego po okresie sprawozdawczym, a ERC-CWS publikuje sprawozdanie w ciągu 2 miesięcy.”;

- e) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 32a

Kontrole nieopakowanych produktów sektora wina

W przypadku przywozu nieopakowanych produktów sektora wina nieobjętych systemem komputerowym lub systemem informatycznym, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/273, w celu umożliwienia kontroli właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się miejsce rozładunku, może zażądać od odbiorców przesyłek nieopakowanych produktów sektora wina przechowywania tych przesyłek w miejscu rozładunku w ich zakładzie przez okres nieprzekraczający 10 dni roboczych. Odbiorcy nie mogą wysłać ani przekazywać przesyłki, z której w tym okresie właściwy organ pobrał próbki, ani nią manipulować, dopóki nie zostaną poinformowani o wynikach kontroli.

Na wniosek odbiorców właściwy organ, w przypadku gdy postanowi nie przeprowadzać kontroli danej przesyłki, zezwala na wysyłkę przesyłki przed upływem okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2021 r..

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1008

z dnia 21 czerwca 2021 r.

zmieniające załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620 w odniesieniu do statusu obszaru wolnego od choroby dla Chorwacji i regionu Portugalii pod względem zakażenia wywołwanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w populacjach bydła, zmieniające załącznik VIII do tego rozporządzenia w odniesieniu do statusu obszaru wolnego od choroby dla Litwy i niektórych regionów Niemiec, Włoch i Portugalii pod względem zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) oraz zmieniające załącznik XIII do tego rozporządzenia w odniesieniu do statusu obszaru wolnego od choroby dla Danii i Finlandii pod względem zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 4.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) 2016/429 ustanowiono przepisy dotyczące poszczególnych chorób umieszczonych w wykazie zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia („choroby umieszczone w wykazie”), a w jego art. 9 określono, w jaki sposób przepisy te mają być stosowane do różnych kategorii chorób umieszczonych w wykazie. Art. 36 tego rozporządzenia przewiduje również zatwierdzenie przez Komisję statusu obszaru wolnego od choroby dla państw członkowskich lub ich stref w odniesieniu do niektórych chorób umieszczonych w wykazie, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. b) i c) tego rozporządzenia.
- (2) Ponadto w art. 280 rozporządzenia (UE) 2016/429 przewidziano utrzymanie istniejącego statusu obszaru wolnego od choroby przysługującego państwom członkowskim lub ich strefom lub kompartmentom w odniesieniu do niektórych chorób umieszczonych w wykazie, zatwierdzonego przez Komisję między innymi zgodnie z dyrektywą Rady 64/432/EWG ⁽²⁾. Oprócz tego art. 84 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2020/689 ⁽³⁾ uzupełnia przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2016/429 w tym zakresie poprzez ustanowienie środków przejściowych dotyczących niektórych istniejących statusów obszaru wolnego od choroby. W szczególności przepis ten stanowi, że państwa członkowskie lub ich strefy posiadające zatwierdzony status obszaru wolnego od choroby przed datą rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia delegowanego uznaje się za posiadające zatwierdzony status obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do zakażenia wywołwanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w populacjach bydła, w przypadku gdy przyznano im status obszaru wolnego od brucelozy zgodnie z dyrektywą 64/432/EWG.
- (3) Decyzja Komisji 2003/467/WE ⁽⁴⁾ została przyjęta na podstawie dyrektywy 64/432/EWG i wymieniono w niej między innymi państwa członkowskie i ich regiony oficjalnie wolne od brucelozy w odniesieniu do stad bydła. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/620 ⁽⁵⁾ uchylono i zastąpiono decyzję 2003/467/WE. Wspomniane rozporządzenie wykonawcze stanowi między innymi, że państwa członkowskie lub ich strefy o statusie obszaru wolnego od zakażenia wywołwanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w populacjach bydła są wymienione w części I rozdział 1 załącznika I do tego rozporządzenia. Chorwacja została wymieniona w decyzji 2003/467/WE jako państwo członkowskie o statusie obszaru wolnego od brucelozy w odniesieniu do stad bydła. W związku z tym Chorwacja powinna teraz zostać wymieniona w części I rozdział 1 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620 jako państwo członkowskie o statusie obszaru wolnego od zakażenia wywołwanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w populacjach bydła. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 211).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2003/467/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiająca status bydła oficjalnie wolnego od gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła dla stad w niektórych państwach członkowskich i regionach państw członkowskich (Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 74).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/620 z dnia 15 kwietnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zatwierdzania statusu obszaru wolnego od choroby i statusu obszaru nieobjętego szczepieniami niektórych państw członkowskich lub ich stref lub kompartmentów w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie oraz zatwierdzania programów likwidacji tych chorób umieszczonych w wykazie (Dz.U. L 131 z 16.4.2021, s. 78).

- (4) Ponadto Portugalia przedłożyła Komisji informacje wykazujące spełnienie przez niektóre strefy tego państwa członkowskiego wymogów określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/689 w celu uznania tych stref za posiadające status obszaru wolnego od zakażenia wywołanego przez *Brucella abortus*, *B. melitensis* i *B. suis* w populacjach bydła. Należy zatem odpowiednio zmienić część I rozdział 1 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620, tak aby uwzględnić te strefy Portugalii.
- (5) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/620 stanowi również, że państwa członkowskie lub ich strefy o statusie obszaru wolnego od zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka (serotypy 1–24) („zakażenie BTV”) są wymienione w części I załącznika VIII do tego rozporządzenia.
- (6) Litwa w odniesieniu do całego swojego terytorium oraz Niemcy, Włochy i Portugalia w odniesieniu do kilku stref tych państw członkowskich przedłożyły Komisji informacje wykazujące, że warunki uznania statusu obszaru wolnego od zakażenia BTV określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/689 są spełnione. Należy zatem zmienić część I załącznika VIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620, tak aby uwzględnić całe terytorium Litwy, a także te strefy Niemiec, Włoch i Portugalii.
- (7) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/620 stanowi również, że państwa członkowskie lub ich strefy o statusie obszaru wolnego od zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN) są wymienione w części I załącznika XIII do tego rozporządzenia. Całe terytorium Danii i Finlandii jest obecnie wymienione w części I tego załącznika jako wolne od choroby w odniesieniu do IHN. Te państwa członkowskie zgłosiły jednak niedawno Komisji ogniska IHN. Należy zatem odpowiednio zmienić część I załącznika XIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach I, VIII oraz XIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, VIII i XIII do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/620 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I część I rozdział 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) po wpisie dotyczącym Francji i przed wpisem dotyczącym Włoch dodaje się wpis dotyczący Chorwacji w brzmieniu:

„Chorwacja	całe terytorium”
------------	------------------

b) wpis dotyczący Portugalii otrzymuje brzmienie:

„Portugalia	Região Algarve: wszystkie distritos, Região Autónoma dos Açores: Ilhas de Corvo, Faial, Flores, Graciosa, Pico, São Jorge, Santa Maria, Terceira Região Centro: distritos Aveiro, Viseu, Guarda, Coimbra, Leiria, Castelo Branco”
-------------	---

2) w załączniku VIII część I wprowadza się następujące zmiany:

a) wpis dotyczący Niemiec otrzymuje brzmienie:

„Niemcy	Bundesland Baden-Württemberg — Landkreis Lörrach, — Landkreis Waldshut, — Landkreis Konstanz, — Landkreis Tuttlingen, — Landkreis Sigmaringen, — Bodenseekreis, — Landkreis Ravensburg, — Landkreis Biberach, — Alb-Donau-Kreis, — Stadtkreis Ulm, — Landkreis Göppingen, — Landkreis Heidenheim, — Ostalbkreis, — Landkreis Schwäbisch Hall, — Main-Tauber-Kreis, — Następujące miasta i gminy w Landkreis Esslingen: Altbach, Altdorf, Baltmannsweiler, Bempflingen, Beuren, Bissingen a.d.Teck, Deizisau, Dettingen unter Teck, Erkenbrechtsweiler, Frickenhausen, Großbettlingen, Hochdorf, Holzmaden, Kirchheim unter Teck, Köngen, Kohlberg, Lichtenwald, Neidlingen, Neuffen, Notzingen, Nürtingen, Oberboihingen, Ohmden, Owen, Plochingen, Reichenbach a.d. Fils, Unterensingen, Weilheim a.d.Teck, Wendlingen am Neckar, Wernau (Neckar), Lenningen — Następujące miasta i gminy w Rems-Murr-Kreis: Alfdorf, Allmersbach im Tal, Althütte, Auenwald, Großerlach, Kaisersbach, Murrhardt, Plüderhausen, Rudersberg, Schorn-dorf, Sulzbach a.d. Murr, Urbach, Weissach im Tal, Welzheim, Winterbach, Berglen, Remshalden — Następujące miasta i gminy w Hohenlohekreis: Dörzbach, Ingelfingen, Krautheim, Künzelsau, Kupferzell, Muldingen, Neuenstein, Niedernhall, Waldenburg, Weißbach — Następujące miasta i gminy w Neckar-Odenwald-Kreis: Hardheim, Höpfingen, Rosenberg, Ravenstein — Następujące miasta i gminy w Landkreis Breisgau-Hochschwarzwald: Auggen, Badenweiler, Feldberg, Friedenweiler, Lenzkirch, Löffingen, Müllheim, Schluchsee, Sulzburg
---------	--

-
- Następujące miasta i gminy w Schwarzwald-Baar-Kreis: Bad Dürreim, Blumberg, Bräunlingen, Donaueschingen, Hüfingen, Tuningen, Brigachtal
  - Następujące miasta i gminy w Landkreis Reutlingen: Dettingen a.d. Erms, Eningen unter Achalm, Gomadingen, Grabenstetten, Grafenberg, Hayingen, Hülben, Mehrstetten, Metzlingen, Münsingen, Pfronstetten, Pfullingen, Riederich, Trochtelfingen, Bad Urach, Zwiefalten, Gutsbez. Münsingen, Römerstein, Engstingen, Hohenstein, Sonnenbühl, Lichtenstein, Sankt Johann
  - Następujące miasta i gminy w Landkreis Zollernalbkreis: Bitz, Burladingen, Hausen am Tann, Jungingen, Meßstetten, Nusplingen, Obernheim, Straßberg, Winterlingen, Albstadt
- Bundesland Bayern
- Bundesland Berlin
- Bundesland Brandenburg
- Bundesland Bremen
- Bundesland Hamburg
- Bundesland Hessen:
- Następujące gminy w Lahn-Dill-Kreis: Dietzhöhlztal, Eschenburg, Siegbach, Mittenaar, Hohenahr, Bischoffen, Lahnau
  - Następujące gminy w Landkreis Gießen: Stadt Allendorf, Biebental, Buseck, Fernwald, Gießen, Grünberg, Heuchelheim, Hungen, Laubach, Lich, Linden, Lollar, Pohlheim, Rabenau, Reiskirchen, Staufenberg, Wettenberg
  - Następujące gminy w Main-Kinzig-Kreis: Bad Orb, Bad Soden-Salmünster, Biebergemünd, Birstein, Brachtal, Bruchköbel, Erlensee, Flörsbachtal, Freigericht, Gelnhausen, Gründau, Gutsbezirk Spessart, Hammersbach, Hasselroth, Jossgrund, Langenselbold, Linsengericht, Neuberg, Nidderau, Rodenbach, Ronneburg, Schöneck, Schlüchtern, Sinnatal, Steinau an der Straße, Wächtersbach
  - Następujące gminy w Wetteraukreis: Altenstadt, Bad Nauheim, Büdingen, Echzell, Florstadt, Gedern, Glauburg, Hirzenhain, Kefenrod, Limeshain, Münzenberg, Nidda, Niddatal, Ortenberg, Ranstadt, Reichelsheim, Rockenberg, Wölfersheim, Wöllstadt
- Landkreis Hersfeld-Rotenburg
  - Landkreis Kassel
  - Landkreis Fulda
  - Landkreis Waldeck-Frankenberg
  - Schwalm-Eder-Kreis
  - Stadt Kassel
  - Vogelsbergkreis
  - Werra-Meißner-Kreis
  - Landkreis Marburg Biedenkopf
- Bundesland Mecklenburg-Vorpommern
- Bundesland Niedersachsen
- Bundesland Nordrhein-Westfalen:
- Landkreis Borken,
  - Landkreis Coesfeld,
  - Ennepe-Ruhr-Kreis
  - Landkreis Gütersloh,
  - Stadt Hagen
  - Landkreis Herford,
  - Hochsauerlandkreis
  - Landkreis Höxter,
  - Następujące miasta i gminy w Landkreis Kleve: Bedburg-Hau, Emmerich am Rhein, Geldern, Goch, Issum, Kalkar, Kerken, Kevelaer, Kleve, Kranenburg, Rees, Rheurdt, Uedem, Weeze
-

	<ul style="list-style-type: none"> — Landkreis Lippe, — Märkischer Kreis — Następujące gminy w Landkreis Mettmann: Heiligenhaus, Velbert, Wülfrath — Landkreis Minden-Lübbecke, — Następujące gminy w Oberbergischen Kreis: Bergneustadt, Radevormwald — Landkreis Olpe — Landkreis Paderborn, — Landkreis Recklinghausen, — Następujące gminy w Landkreis Siegen-Wittgenstein: Netphen, Kreuztal, Hilchenbach, Erndtebrüch, Bad Laasphe, Bad Berleburg — Landkreis Soest, — Landkreis Steinfurt, — Landkreis Unna, — Landkreis Warendorf, — Landkreis Wesel, — Stadt Bielefeld, — Stadt Bochum, — Stadt Bottrop, — Stadt Dortmund, — Stadt Duisburg, — Stadt Essen, — Stadt Gelsenkirchen, — Stadt Hamm, — Stadt Herne, — Stadt Mülheim an der Ruhr, — Stadt Münster (Westfalen), — Stadt Oberhausen <p>Bundesland Sachsen</p> <p>Bundesland Sachsen-Anhalt</p> <p>Bundesland Schleswig-Holstein</p> <p>Bundesland Thüringen”</p>
--	--

b) wpis dotyczący Włoch otrzymuje brzmienie:

„Włochy	Provincia Autonoma di Bolzano - Alto Adige Regione Valle d'Aosta Regione Friuli Venezia Giulia”
---------	---

c) po wpisie dotyczącym Łotwy i przed wpisem dotyczącym Węgier dodaje się wpis dotyczący Litwy w brzmieniu:

„Litwa	całe terytorium”
--------	------------------

d) po wpisie dotyczącym Polski i przed wpisem dotyczącym Słowenii dodaje się wpis dotyczący Portugalii w brzmieniu:

„Portugalia	całe terytorium z wyjątkiem Região Algarve”
-------------	---

3) w załączniku XIII część I wprowadza się następujące zmiany:

a) wpis dotyczący Danii otrzymuje brzmienie:

„Dania	całe terytorium z wyjątkiem zlewni Rohden Å, Sneum Å, Vidå, Lindenberg Å oraz Århus Å”
--------	--

b) zapis dotyczący Finlandii otrzymuje brzmienie:

„Finlandia	całe terytorium z wyjątkiem: <ul style="list-style-type: none"> — przybrzeżnego kompartamentu przybrzeżnego w Ii, Kuivaniemi, — przybrzeżnego kompartamentu składającego się z części gmin Föglö, Lumparland, Lemland, Vårdö znajdujących się w obrębie okręgu, którego promień wynosi 11,466 kilometrów, a środek wyznaczają współrzędne WGS84 Lat 60,013565060°, Lon 20,317617393°, — zlewni: 14.72 Virmasvesi, 14.73 Nilakka, 4.74 obszaru Saarijärvi i 4.41 obszaru Pielinen”
------------	--

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1009

z dnia 18 czerwca 2021 r.

zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/233/WPZiB ⁽¹⁾ ustanawiającą misję Unii Europejskiej dotyczącą pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya).
- (2) W dniu 19 stycznia 2020 r. na berlińskiej konferencji w sprawie Libii przyjęto zestaw wniosków i stworzono ramy ich realizacji w ramach „procesu berlińskiego” w celu wsparcia przedstawionego Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) przez specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ, Ghassana Salamé, trzypunktowego planu, mając na względzie jedyny cel, jakim jest pomoc ONZ w jednoczeniu społeczności międzynarodowej we wspieraniu pokojowego rozwiązania kryzysu libijskiego.
- (3) W dniu 12 lutego 2020 r. w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr 2510 (2020) RB ONZ pozytywnie odniosła się do berlińskiej konferencji w sprawie Libii i poparła przyjęte na niej wnioski, zauważając przy tym, że wnioski te stanowią ważny element kompleksowego rozwiązania sytuacji w Libii.
- (4) W dniu 29 czerwca 2020 r., w związku z sytuacją spowodowaną pandemią COVID-19, Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/903 ⁽²⁾ przedłużającą mandat EUBAM Libya do dnia 30 czerwca 2021 r.
- (5) W ramach przeglądu strategicznego EUBAM Libya Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) uzgodnił w dniu 2 marca 2021 r., że misję należy przedłużyć o dwa lata, do dnia 30 czerwca 2023 r. W dniu 30 marca 2021 r. KPiB uzgodnił również, że do mandatu misji, w ramach jej głównych obszarów zaangażowania (zarządzanie granicami, ściganie przestępstw i wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych), powinien zostać dodany drugi strategiczny cel polegający na wspieraniu wysiłków podejmowanych pod przewodnictwem ONZ na rzecz pokoju w Libii jako element procesu berlińskiego, natomiast decyzję o ewentualnym przyszłym wsparciu za pośrednictwem misji należy podjąć na późniejszym etapie, na podstawie specjalnej analizy strategicznej przedstawionej przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, jeżeli ONZ lub władze Libii wystąpią z formalnym wnioskiem.
- (6) W dniu 16 kwietnia 2021 r. w rezolucji RB ONZ nr 2571(2021) RB ONZ wezwała wszystkie strony do pełnego wdrożenia porozumienia o zawieszeniu broni z dnia 23 października 2020 r. i zaapelowała do państw członkowskich ONZ o poszanowanie i wsparcie pełnego wdrożenia tego porozumienia, także poprzez niezwłoczne wycofanie wszystkich obcych sił i najemników z Libii. Ponadto RB ONZ wezwała rząd Libii do poprawy realizacji embarga na broń, także we wszystkich punktach wjazdu, gdy tylko rząd ten zacznie sprawować nadzór; wezwała także wszystkie państwa członkowskie ONZ do współpracy przy tych staraniach.
- (7) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2013/233/WPZiB.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/233/WPZiB z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 138 z 24.5.2013, s. 15).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/903 z dnia 29 czerwca 2020 r. zmieniająca decyzję 2013/233/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (EUBAM Libya) (Dz.U. L 207 z 30.6.2020, s. 32).

- (8) EUBAM Libya będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/233/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Cele

1. EUBAM Libya wspomaga władze Libii w budowaniu struktur bezpieczeństwa państwa w Libii, w szczególności w dziedzinach zarządzania granicami, ścigania przestępstw oraz wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, by następnie wspierać starania na rzecz zakłócania działalności zorganizowanych siatek przestępczych zajmujących się w szczególności przemytem migrantów, handlem ludźmi oraz terroryzmem w Libii i w regionie środkowej części Morza Śródziemnego.

2. EUBAM Libya wspiera wysiłki podejmowane pod przewodnictwem Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz pokoju w Libii w dziedzinach zarządzania granicami, ścigania przestępstw i wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych.”;

- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Aby osiągnąć cel określony w art. 2 ust. 1, EUBAM Libya:”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W przypadku wystąpienia z formalnym wnioskiem przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub władze Libii Rada podejmuje decyzję, na podstawie specjalnej analizy strategicznej przedstawionej przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, w sprawie wsparcia, które ma być udzielone przez EUBAM Libya przy realizacji celu określonego w art. 2 ust. 2.”;

- 3) w art. 13 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków EUBAM Libya w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 30 czerwca 2023 r. wynosi 84 850 000 EUR.”;

- 4) w art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2023 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r.

Sporządzono w Bruksela dnia 18 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. LEÃO
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1010**z dnia 21 czerwca 2021 r.****zmieniająca decyzję 2014/386/WPZiB w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na bezprawne przyłączenie Krymu i Sewastopola**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 23 czerwca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/386/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Rada nie uznaje i nie przestaje potępiać bezprawnego przyłączenia Krymu i Sewastopola przez Federację Rosyjską oraz jest zdecydowana nadal w pełni realizować swoją politykę nieuznawania tego przyłączenia.
- (3) Na podstawie przeglądu decyzji 2014/386/WPZiB należy przedłużyć obowiązywanie środków ograniczających do dnia 23 czerwca 2022 r.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/386/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 5 akapit drugi decyzji 2014/386/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 23 czerwca 2022 r.”.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/386/WPZiB z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na bezprawne przyłączenie Krymu i Sewastopola (Dz.U. L 183 z 24.6.2014, s. 70).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1011**z dnia 21 czerwca 2021 r.****w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 grudnia 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/2274 ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Ángela LOSADY FERNÁNDEZA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Sahelu.
- (2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/906 ⁽²⁾ przedłużającą mandat Ángela LOSADY FERNÁNDEZA jako SPUE w regionie Sahelu. Decyzja ta została ostatnio zmieniona decyzją Rady (WPZiB) 2021/283 ⁽³⁾. Mandat SPUE wygasa w dniu 30 czerwca 2021 r.
- (3) Należy mianować nowego SPUE w regionie Sahelu na okres 14 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej**

1. Emanuela DEL RE zostaje niniejszym mianowana Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w regionie Sahelu od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r. Rada może zdecydować o przedłużeniu lub o wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE na podstawie oceny dokonanej przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosku Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

2. Do celów mandatu SPUE region Sahelu jest zdefiniowany jako obszar, który jest objęty głównym zakresem geograficznym zintegrowanej strategii Unii Europejskiej w Sahelu (zwanej dalej „Strategią”) przyjętej za pośrednictwem konkluzji Rady w dniu 16 kwietnia 2021 r., tj. Burkina Faso, Czad, Mali, Mauretania i Niger. SPUE współdziała także z państwami w Kotlinie Czadu oraz z innymi państwami i podmiotami regionalnymi lub międzynarodowymi spoza regionu Sahelu, w tym w stosownych przypadkach z Maghrebu, Afryki Zachodniej i regionu Zatoki Gwinejskiej.

*Artykuł 2***Cele polityki**

1. W oparciu o cele polityki określone w Strategii, mandat SPUE ma służyć aktywnemu i priorytetowemu wspieraniu regionalnych i międzynarodowych wysiłków na rzecz osiągnięcia trwałego pokoju, bezpieczeństwa, stabilizacji i zrównoważonego rozwoju w regionie. Celem SPUE jest ponadto poprawa jakości, wpływu i eksponowania wieloaspektowego zaangażowania Unii w regionie Sahelu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2274 z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu (Dz.U. L 322 z 8.12.2015, s. 44).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/906 z dnia 25 czerwca 2018 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu (Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/283 z dnia 22 lutego 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/906 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w regionie Sahelu (Dz.U. L 62 z 23.2.2021, s. 47).

2. SPUE przyczynia się do rozwijania i wdrażania w sposób zintegrowany starań Unii w regionie, w szczególności w dziedzinach polityki, bezpieczeństwa i rozwoju, a także do koordynowania wszystkich odpowiednich instrumentów działań Unii oraz zainteresowanych stron biorących w nich udział. SPUE przyczynia się do pogłębienia zaangażowania i działań koordynacyjnych Unii wraz z mechanizmami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, zwłaszcza z partnerstwem na rzecz bezpieczeństwa i stabilności w Sahelu (P3S), z Sojuszem na rzecz Sahelu oraz z koalicją na rzecz Sahelu jako ram politycznego i strategicznego zaangażowania w regionie Sahelu.

3. Działania SPUE prowadzone są w ścisłej współpracy i koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, delegaturami Unii, Komisją, państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami. Szczególny nacisk jest kładziony na wzmocnienie i pogłębienie partnerstwa z Grupą Pięciu na rzecz Sahelu oraz wkład w międzynarodową refleksję nad stałym i przewidywalnym finansowaniem wsparcia połączonych sił Grupy Pięciu na rzecz Sahelu.

Artykuł 3

Mandat

1. Dla osiągnięcia celów polityki w odniesieniu do regionu Sahelu, mandat SPUE obejmuje:
  - a) aktywne przyczynianie się do wdrażania strategii, a także koordynowanie i dalsze rozwijanie zintegrowanego podejścia Unii do kryzysów w regionie, w celu zwiększenia ogólnej spójności i skuteczności działań Unii w regionie Sahelu;
  - b) współpracę – także za pośrednictwem dyplomacji wahadłowej – z wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami w regionie, rządami, organizacjami regionalnymi, w szczególności Grupą Pięciu na rzecz Sahelu i jej połączonymi siłami, sygnatariuszami porozumienia na rzecz pokoju i pojednania w Mali wynikającego z procesu algierskiego (zwanego dalej „porozumieniem pokojowym w Mali”), organizacjami międzynarodowymi, społeczeństwem obywatelskim i diasporą, oraz państwami Maghrebu, rejonu Zatoki Gwinejskiej oraz Kotliny Czadu, z myślą o realizacji celów Unii i przyczynieniu się do lepszego rozumienia roli Unii w regionie Sahelu. W odniesieniu do Grupy Pięciu na rzecz Sahelu zwraca się uwagę m.in. na propagowanie poszanowania praw człowieka i na inne niż wojskowe elementy jej połączonych sił, takie jak komponent policyjny;
  - c) reprezentowanie i propagowanie interesów oraz wyeksponowanie Unii na odpowiednich forach regionalnych i międzynarodowych oraz przez udział w Comité de Suivi porozumienia pokojowego w Mali i w innych procesach krajowych mających znaczenie dla stabilności regionu;
  - d) ułatwianie w pełni skoordynowanego i kompleksowego działania Unii w regionie, z wykorzystaniem wszelkich odpowiednich instrumentów, w tym Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, współpracy na rzecz rozwoju, działalności państw członkowskich i wsparcia Unii na rzecz zarządzania kryzysowego i zapobiegania konfliktom za pośrednictwem misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali), misji wojskowej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali), wojskowej Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Nigrze (EUCAP Sahel Niger), oraz starań na rzecz stabilizacji w ramach koalicji na rzecz Sahelu, zwłaszcza P3S oraz Sojuszu na rzecz Sahelu i ich odpowiednich sekretariatów;
  - e) utrzymywanie ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ), zwłaszcza ze specjalnym przedstawicielem Sekretarza Generalnego ds. Afryki Zachodniej i Sahelu, specjalnym koordynatorem ds. rozwoju w regionie Sahelu, specjalnym przedstawicielem Sekretarza Generalnego i szefem Wszechstronnej Zintegrowanej Misji Stabilizacyjnej ONZ w Mali (MINUSMA), Unią Afrykańską w szczególności Wysokim Przedstawicielem Unii Afrykańskiej w Mali i Sahelu, Grupą Pięciu na rzecz Sahelu, w szczególności prezydencją tej grupy i jej sekretarzem wykonawczym, Wysokim Przedstawicielem koalicji na rzecz Sahelu, Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej, Komisją Kotliny Czadu, władzami regionu Liptako-Gourma oraz innymi wiodącymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, w tym innymi specjalnymi wysłannikami w Sahelu, a także z odnośnymi władzami, zwłaszcza w Maghrebie, w Rogu Afryki, w rejonie Zatoki Gwinejskiej i na Bliskim Wschodzie;
  - f) uważne śledzenie, analizowanie i przedstawianie sprawozdań na temat wpływu pierwotnych przyczyn niestabilności i długoterminowych tendencji w regionie, w tym zmiany klimatu, utraty różnorodności biologicznej, pasterstwa, dostępu do zasobów naturalnych, zwłaszcza do ziemi i wody, a także promowanie zrównoważonego zarządzania zasobami naturalnymi, które wzmacniają stabilność, i współpracy w ich zakresie, oraz wspieranie wysiłków na rzecz ograniczenia rozprzestrzeniania się niestabilności, z naciskiem na regiony najbardziej niebezpieczne, w szczególności regiony Liptako-Gourma i jezioro Czad;

- g) uważne śledzenie innych regionalnych i transgranicznych wymiarów wyzwań stojących przed regionem, takich jak pandemia, terroryzm, radykalizacja postaw, przestępczość zorganizowana, zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa, przemyt broni, handel ludźmi i przemyt ludzi, handel narkotykami, brak bezpieczeństwa na morzu, przepływy uchodźców i migracyjne oraz powiązane z nimi nielegalne przepływy finansowe;
  - h) dokładne śledzenie konsekwencji humanitarnych, politycznych, w zakresie bezpieczeństwa oraz rozwoju, jakie wywierają przepływy uchodźców i przepływy migracyjne na wielką skalę, w tym wewnętrzne przesiedlenia. Na żądanie, udział w dialogach na temat migracji z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz ogólny wkład w unijną politykę w zakresie migracji i uchodźców w odniesieniu do regionu, zgodnie z priorytetami politycznymi Unii, by w dalszym ciągu propagować owocną współpracę w dziedzinie migracji opartą na konstruktywnych partnerstwach utworzonych w ostatnich latach;
  - i) w ścisłej współpracy z Koordynatorem Unii ds. Zwalczenia Terroryzmu – przyczynianie się do dalszej realizacji strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem oraz odpowiednich konkluzji Rady w sprawie zapobiegania terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi oraz zwalczania tych zjawisk. Utrzymywanie regularnych kontaktów politycznych wysokiego szczebla z państwami w regionie dotkniętymi terroryzmem i międzynarodową przestępczością zorganizowaną oraz zapewnianie, aby Unia odgrywała kluczową rolę w wysiłkach na rzecz zwalczania terroryzmu i międzynarodowej przestępczości oraz ich podstawowych przyczyn. Obejmuje to starania Unii na rzecz zwiększenia jej wsparcia dla regionalnych zdolności sektora bezpieczeństwa poprzez regionalizację misji w zakresie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) i czynne wspieranie regionalnego budowania zdolności, w szczególności połączonych sił Grupy Pięciu na rzecz Sahelu, koordynację działań Unii z podmiotami międzynarodowymi takimi jak MINUSMA oraz jej relacje z miejscową ludnością, zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2359 (2017) i 2391 (2017);
  - j) uważne śledzenie konsekwencji politycznych, w zakresie bezpieczeństwa i rozwoju wynikających z kryzysów humanitarnych w regionie;
  - k) we współpracy ze SPUE ds. Praw Człowieka – przyczynianie się do wdrażania w regionie: polityki Unii w dziedzinie praw człowieka zgodnie z Planem działania Unii dotyczącym praw człowieka i demokracji, wytycznych Unii w sprawie praw człowieka, w szczególności wytycznych Unii w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form dyskryminacji wobec nich, unijnej polityki na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa zgodnie z planem działania Unii na rzecz kobiet, pokoju i bezpieczeństwa na lata 2019–2024, a także sprzyjanie włączeniu i promowanie kwestii równości płci w procesie budowy instytucji państwa, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) oraz późniejszymi rezolucjami dotyczącymi kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, w tym rezolucją RB ONZ nr 2242 (2015), oraz wspieranie realizacji rezolucji RB ONZ nr 2250 (2015) dotyczącej młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa;
  - l) zwracanie w dalszym ciągu szczególnej uwagi na cały wymiar sprawiedliwości oraz mechanizmy rozliczalności pozwalające zwalczać bezkarność i przywracać zaufanie publiczne do systemu wymiaru sprawiedliwości. Wkład SPUE obejmować będzie regularne monitorowanie rozwoju sytuacji i przygotowywanie dotyczących jej sprawozdań, a także formułowanie stosownych zaleceń oraz utrzymywanie regularnych kontaktów z właściwymi organami w regionie, Biurem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego, Biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz współdziałanie z obrońcami praw człowieka i obserwatorami w regionie;
  - m) dzięki częstym kontaktom w regionie, w tym z podmiotami lokalnymi, zwiększanie wiedzy Unii na temat lokalnych oczekiwań i warunków lokalnych. Na podstawie dokładnej i ciągłej analizy sytuacji, pobudzanie refleksji i przyczynianie się do wczesnej reakcji oraz strategicznej i długoterminowej perspektywy Unii w Sahelu;
  - n) monitorowanie przestrzegania właściwych rezolucji RB ONZ – i składanie stosownych sprawozdań – w szczególności w odniesieniu do rezolucji RB ONZ nr 2056 (2012), 2071 (2012), 2085 (2012), 2100 (2013), 2227 (2015), 2295 (2016), 2364 (2017), 2374 (2017), 2359 (2017), 2391 (2017), 2423 (2018), 2432 (2018), 2480 (2019), 2484 (2019), 2531 (2020) oraz 2541 (2020).
2. W celu sprawowania swego mandatu SPUE między innymi:
- a) doradza i składa sprawozdania w zakresie formułowania stanowiska Unii na forach regionalnych i międzynarodowych, w zależności od potrzeby, aby aktywnie propagować działania oparte na partnerstwie i wzajemnej rozliczalności oraz by wzmacniać kompleksowe podejście Unii do kryzysu w regionie Sahelu;
  - b) przyczynia się do utrzymywania ogólnego oglądu wszystkich działań Unii i współpracuje ściśle z odpowiednimi delegaturami Unii i z państwami członkowskimi.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle współpracuje i ściśle koordynuje swoje działania z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz z jej odpowiednimi wydziałami.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r. wynosi 1 588 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE oraz odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół musi dysponować wiedzą fachową na temat określonych kwestii politycznych, zgodnie z wymogami związanymi z mandatem. SPUE informuje niezwłocznie Radę i Komisję o składzie zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ mogą być również oddelegowani do pracy ze SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą posiadać obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.
4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co właściwe wydziały ESDZ lub delegatury Unii, aby zapewnić spójność i zgodność ich odpowiednich działań.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE oraz członków jego personelu ustala się odpowiednio z państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

*Artykuł 8***Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE (*).

*Artykuł 9***Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii w regionie lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

*Artykuł 10***Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych ma mocy tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne ze swoim mandatem oraz ze stanem bezpieczeństwa na obszarze, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa oparty na wskazówkach ESDZ, obejmujący szczególne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru, za który jest odpowiedzialny, oraz w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacyjny;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar, za który jest odpowiedzialny, lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru przez ESDZ;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz składa WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach regularnych sprawozdań z postępu prac oraz kompleksowego sprawozdania końcowego z wykonania mandatu.

*Artykuł 11***Składanie sprawozdań**

SPUE regularnie składa WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprawdane poprzez sieć COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w informowaniu Parlamentu Europejskiego.

(*) Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. SPUE w ramach Strategii przyczynia się do jedności, spójności i efektywności unijnych działań oraz pomaga zapewnić spójne wykorzystanie wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. W stosownych przypadkach dąży do współdziałania z państwami członkowskimi. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami delegatur Unii i Komisji, jak również z działaniami innych SPUE działających w tym regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje delegaturom Unii i misjom państw członkowskich w regionie.

2. SPUE utrzymuje ścisłą współpracę w terenie z odpowiednimi szefami misji państw członkowskich, szefami delegatur Unii oraz szefami misji z zakresu WPBiO. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z odpowiednimi delegaturami Unii, zapewnia szefom misji EUCAP Sahel Niger i EUCAP Sahel Mali oraz dowódcy misji EUTM Mali wskazówki dotyczące sytuacji politycznej na miejscu. SPUE, dowódca misji EUTM Mali i cywilny dowódca operacji konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w terenie.

*Artykuł 13***Pomoc w zakresie roszczeń**

SPUE i jego personel udzielają wsparcia w celu przygotowania odpowiedzi na wszelkie roszczenia i zobowiązania wynikające z mandatów wcześniejszych SPUE w regionie Sahelu oraz udzielają w tym celu pomocy administracyjnej i udostępniają odpowiednie dokumenty.

*Artykuł 14***Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji regularne sprawozdania z postępu prac, a do dnia 31 maja 2022 r. – przedstawi ostateczne, kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1012**z dnia 21 czerwca 2021 r.****w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 grudnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/819/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Alexandra RONDOSA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Rogu Afryki.
- (2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/905 ⁽²⁾ przedłużającą mandat Alexandra RONDOSA jako SPUE w Rogu Afryki. Decyzja ta została ostatnio zmieniona decyzją Rady (WPZiB) 2021/352 ⁽³⁾. Mandat SPUE wygasa w dniu 30 czerwca 2021 r.
- (3) Należy mianować nowego SPUE W Rogu Afryki na okres 14 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywał mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

1. Annette WEBER zostaje niniejszym mianowana Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Rogu Afryki od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r. Rada może zdecydować o przedłużeniu lub wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE na podstawie oceny dokonanej przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosku Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

2. Do celów mandatu SPUE Róg Afryki definiuje się jako obszar, na który główny nacisk położono w strategii Unii Europejskiej na rzecz Rogu Afryki (zwanej dalej „Strategią”) przyjętej w konkluzjach Rady z dnia 10 maja 2021 r., to jest obejmujący Dżibuti, Erytreę, Etiopię, Kenię, Somalię, Sudan, Sudan Południowy i Ugandę. SPUE współpracuje również z państwami basenu Morza Czerwonego, Nilu i innymi państwami, a także z właściwymi podmiotami regionalnymi lub międzynarodowymi z Rogu Afryki i spoza tego regionu, w tym – w stosownych przypadkach – z Półwyspu Arabskiego i Afryki Północnej.

Artykuł 2**Cele polityki**

1. W oparciu o cele polityki określone w Strategii, mandat SPUE ma służyć aktywnemu wspieraniu regionalnych i międzynarodowych starań, aby zapewnić pokojowe współistnienie i trwałe pokój, bezpieczeństwo i rozwój w krajach regionu oraz pomiędzy tymi krajami. Celem SPUE jest ponadto poprawa jakości, intensywności, wpływu i wyekspozowania wielo- i wielostronowego zaangażowania Unii w Rogu Afryki.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/819/WPZiB z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki (Dz.U. L 327 z 9.12.2011, s. 62).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/905 z dnia 25 czerwca 2018 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki (Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 16).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/352 z dnia 25 lutego 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/905 przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Rogu Afryki (Dz.U. L 68 z 26.2.2021, s. 187).

2. SPUE przyczynia się do opracowywania i wdrażania działań Unii w regionie w ramach zintegrowanego podejścia, w tym w obszarach polityki, bezpieczeństwa i rozwoju, koordynując na potrzeby działań Unii wszystkie właściwe instrumenty i udział zainteresowanych stron. SPUE kontynuuje swoje zaangażowanie w ścisłej współpracy i koordynacji z odpowiednimi szefami delegatur Unii, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ), Komisją, państwami członkowskich i innych właściwych unijnych podmiotów i zainteresowanych stron. SPUE wzmacnia pozycję Unii w regionie i zapewnia spójność podejścia Unii na szczeblu regionalnym.
3. SPUE przyczynia się do zaangażowania Unii w pogłębianie stosunków strategicznych i partnerstwa z regionem Rogu Afryki i jego państwami w celu wspierania pokoju i bezpieczeństwa, demokracji, praw człowieka, praworządności, równości płci, zasad humanitarnych i międzynarodowego prawa humanitarnego, zrównoważonego rozwoju, wzrostu gospodarczego, działań w dziedzinie klimatu i współpracy regionalnej.
4. Do ogólnych celów polityki, do których realizacji przyczynia się SPUE, należą między innymi:
  - a) stabilizacja Rogu Afryki, ze szczególnym uwzględnieniem szerszej dynamiki regionalnej, w tym na poziomie krajowym, jeżeli ma to znaczenie dla stabilności regionu;
  - b) przemiany polityczne, np. w Etiopii i Sudanie, procesy pokojowe i procesy budowania państwowości w Somalii i Sudanie Południowym, jak również zapobieganie potencjalnym konfliktom, w tym sporom transgranicznym, między krajami tego regionu lub w ich obrębie oraz wczesne ostrzeżenie przed nimi i przyczynianie się do mediacji i ich rozwiązywania;
  - c) współpraca regionalna w zakresie polityki, bezpieczeństwa i zrównoważonej gospodarki oraz wspólnego wielostronnego działania, zwłaszcza z Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ), Unią Afrykańską (UA) i Międzypaństwowym Organem ds. Rozwoju (IGAD);
  - d) wynegocjowane rozwiązanie w sprawie Wielkiej Tamy Etiopskiego Odrodzenia (GERD) oraz promowanie współpracy transgranicznej w całym basenie Nilu;
  - e) bezpieczeństwo, stabilność i współpraca wokół Morza Czerwonego.

Artykuł 3

Mandat

1. Aby umożliwić osiągnięcie celów polityki wobec Rogu Afryki, mandat SPUE obejmuje:
  - a) aktywne przyczynianie się do realizacji Strategii i zwiększanie ogólnej spójności i skuteczności działań Unii z myślą o dalszym pogłębianiu i wzmacnianiu stosunków i partnerstwa Unii z Rogiem Afryki, jego państwami i organizacjami;
  - b) współpracę z wszystkimi właściwymi podmiotami w regionie, krajowymi podmiotami rządowymi i pozarządowymi, władzami regionalnymi, organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, społeczeństwem obywatelskim, młodzieżą, sektorem prywatnym oraz diasporami, służącą czynieniu postępów w realizacji celów Unii i będącą wkładem w lepsze zrozumienie roli Unii w regionie. Mając na uwadze powyższe, SPUE regularnie podróżuje do wszystkich krajów w regionie;
  - c) współpracę z właściwymi podmiotami spoza regionu służącą rozwiązywaniu kwestii związanych ze stabilnością regionalną w szerszym ujęciu, w tym w odniesieniu do GERD, Morza Czerwonego, zachodniej części Oceanu Indyjskiego oraz do finansowania misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) i wynikającego stąd zaangażowania sił bezpieczeństwa pod auspicjami UA. Kontakty obejmują, w stosownych przypadkach, dwustronne stosunki ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, państwami Zatoki Perskiej, Egiptem, kontakty regionalne z Radą Współpracy Państw Zatoki, Radą Państw Arabskich i Afrykańskich nad Morzem Czerwonym i Zatoką Adeńską oraz innymi właściwymi podmiotami w miarę ich powstawania;
  - d) reprezentowanie i promowanie interesów i wyeksponowanie Unii na odpowiednich forach regionalnych i międzynarodowych;
  - e) zachęcanie do skutecznej współpracy w zakresie polityki i bezpieczeństwa oraz do zrównoważonej integracji gospodarczej w regionie – oraz wspieranie takiej współpracy i integracji – poprzez partnerstwo UE z UA i organizacjami regionalnymi, w szczególności IGAD. SPUE inicjuje/prowadzi, wspiera i propaguje afrykańskie, a także bliskowschodnio-północnoafrykańskie mechanizmy rozwiązywania konfliktów z myślą o dalszym skutecznym zapobieganiu, deeskalacji i pokojowym rozstrzygnięciu sporów oraz na rzecz pojednania poprzez zachęcanie do dialogu, negocjacji i mediacji;

- f) śledzenie wydarzeń politycznych i w zakresie bezpieczeństwa w regionie i wnoszenie wkładu w kreowanie polityki Unii wobec regionu, z myślą o doradzaniu i formułowaniu konkretnych propozycji działania, w tym w odniesieniu do Erytrei, Etiopii, Somalii, Sudanu, Sudanu Południowego, sporu granicznego między Sudanem a Etiopią, napięć między Somalią a Kenią, roli Kenii w regionie, sporu dotyczącego Nilu, bezpieczeństwa w regionie Morza Czerwonego, promowania regionalnej integracji oraz w odniesieniu do innych problemów w regionie mających wpływ na jego bezpieczeństwo, stabilność oraz pokojowy i pluralistyczny rozwój; SPUE wnosi również wkład we wczesne reagowanie Unii oraz strategiczną i długoterminową wizję Unii w Rogu Afryki;
- g) dalsze mobilizowanie regionalnego i międzynarodowego wsparcia dla przemian politycznych, np. w Etiopii i Sudanie, w ścisłej współpracy z szefami delegatur Unii i misji państw członkowskich. SPUE przyczynia się do wspierania ogólnokrajowych wysiłków na rzecz pokoju i pojednania w oparciu o pluralistyczny i przejrzysty dialog. SPUE kontynuuje wysiłki, aby zaradzić regionalnym skutkom wielorakich kryzysów w Etiopii, w tym w Tigraju, w szczególności poprzez zachęcanie do pokojowego rozwiązania napięć na granicy z Sudanem. W odniesieniu do Sudanu SPUE koncentruje swoje wysiłki również na wspieraniu wdrażania porozumienia pokojowego z Dżuby oraz na negocjowaniu i wdrażaniu kolejnych porozumień;
- h) dalsze zachęcanie do większego wsparcia ze strony podmiotów regionalnych i międzynarodowych na rzecz mających krytyczne znaczenie procesów: pokojowego i budowania państwowości w Somalii i Sudanie Południowym. SPUE wspiera wysiłki Unii na rzecz budowania państwowości w Somalii, w tym rozwoju sektora bezpieczeństwa – w uzupełnieniu wysiłków szefa delegatury Unii i państw członkowskich w tym zakresie. W tym względzie SPUE wnosi wkład w proces refleksji związany z wykorzystaniem Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz z misjami i operacjami w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) w regionie. W odniesieniu do Sudanu Południowego SPUE kontynuuje – w ścisłej współpracy z szefem delegatury Unii – bliską współpracę z ONZ, IGAD, UA oraz innymi odpowiednimi partnerami międzynarodowymi, aby podtrzymać ich poparcie dla działań na rzecz pokoju i ogólnej stabilizacji kraju;
- i) współpracę z Erytreą, z naciskiem na konstruktywny program działań na szczeblu regionalnym, w tym na wycofanie wojsk Erytrei z Etiopii;
- j) dalsze reprezentowanie Unii jako obserwatora w prowadzonych przez UA rozmowach w sprawie GERD. Działając w ścisłej koordynacji z szefami delegatur Unii i misji państw członkowskich w Egipcie, Sudanie i Etiopii, SPUE przyczynia się do wspierania dialogu i współpracy między stronami, budując zaufanie i wypracowując środki budowy zaufania, które mogłyby motywować do rozwiązania sporu w sprawie GERD. W szerszym ujęciu SPUE przyczynia się do wysiłków Unii na rzecz zwiększenia zaangażowania w dyplomację wodną w całym basenie Nilu;
- k) zachęcanie do współpracy, dialogu i pokojowego rozwiązywania sporów wokół Morza Czerwonego oraz budowanie uprzywilejowanych stosunków z regionalnymi inicjatywami. SPUE przyczynia się – w ścisłej koordynacji z szefami delegatur Unii i misji państw członkowskich w regionie – do opracowania zintegrowanego podejścia do szeroko rozumianego regionu Morza Czerwonego i pomoże w tworzeniu pluralistycznego programu współpracy w zakresie Morza Czerwonego z udziałem właściwych podmiotów regionalnych i międzynarodowych;
- l) uważne śledzenie wyzwań transgranicznych mających wpływ na Róg Afryki i promowanie współpracy na rzecz zarażania tym wyzwaniom, w szczególności w odniesieniu do radykalizacji postaw i terroryzmu, bezpieczeństwa morskigo i piractwa, sporów granicznych, wszelkich form nielegalnego handlu, w tym handlu ludźmi, nielegalnych przepływów finansowych oraz wszelkich konsekwencji kryzysów humanitarnych dla polityki i bezpieczeństwa;
- m) promowanie dostępu pomocy humanitarnej i poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego oraz ochrony ludności cywilnej;
- n) przyczynianie się, we współpracy ze SPUE ds. Praw Człowieka, do propagowania praw człowieka poprzez wdrażanie decyzji Rady 2011/168/WPZiB (*) oraz unijnej polityki w dziedzinie praw człowieka w tym wytycznych Unii w dziedzinie praw człowieka, w szczególności wytycznych Unii w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, a także w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i dziewcząt i zwalczania wszelkich form dyskryminacji wobec nich – oraz polityki Unii w odniesieniu do rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) 1325 (2000) i kolejnych rezolucji dotyczących kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także rezolucji RB ONZ 2250 (2015) w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa. Obejmuje to kontakty z Międzynarodowym Trybunałem Karnym, Biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz z obrońcami praw człowieka;
- o) przyczynianie się do stawienia czoła problemowi rosnącego wpływu zmiany klimatu na pokój i bezpieczeństwo. Obejmuje to zapewnienie, aby działania zapobiegawcze i w zakresie budowania pokoju uwzględniały zagrożenia dla bezpieczeństwa związane z klimatem i środowiskiem.

(*) Decyzja Rady 2011/168/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie Międzynarodowego Trybunału Karnego, uchylająca wspólne stanowisko 2003/444/WPZiB (Dz.U. L 76 z 22.3.2011, s. 56).

2. W celu realizacji mandatu SPUE między innymi:
  - a) doradza i składa sprawozdania, w stosownych przypadkach, na temat formułowania stanowisk Unii na forach regionalnych i międzynarodowych, aby proaktywnie wspierać działania oparte na partnerstwie i wzajemnej rozliczalności i wzmacniać zintegrowane podejście Unii do Rogu Afryki;
  - b) przyczynia się do utrzymywania całościowego oglądu wszystkich działań Unii oraz blisko współpracuje z właściwymi delegaturami Unii i państwami członkowskimi, ściśle koordynując działania.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania prowadzone przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE współpracuje i działa w ścisłej koordynacji z ESDZ oraz z jej odpowiednimi wydziałami.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r. wynosi 2 750 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i odpowiednich udostępnionych na jego potrzeby środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół musi dysponować wiedzą fachową na temat określonych kwestii politycznych, zgodnie z wymogami związanymi z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane, odpowiednio, przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do pracy ze SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą posiadać obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.
4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co właściwe wydziały ESDZ lub delegatury Unii, aby zapewnić spójność i zgodność ich odpowiednich działań.

*Artykuł 7***Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE**

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE oraz personelu SPUE ustala się odpowiednio z państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają w tym celu wszelkie niezbędne wsparcie.

*Artykuł 8***Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE**

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE⁽⁷⁾.

*Artykuł 9***Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne**

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.
2. Delegatury Unii w regionie lub, w stosownych przypadkach, państwa członkowskie zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

*Artykuł 10***Bezpieczeństwo**

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie uzasadnione, możliwe do realizacji środki zgodne ze swoim mandatem oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio mu podlegającemu, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa oparty na wskazówkach ESDZ, obejmujący szczególne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru, za który jest odpowiedzialny, i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacyjny;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka, odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest odpowiedzialny;
- c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym personel miejscowy zatrudniony na podstawie umów, odbyli przed przyjazdem na obszar, za który jest odpowiedzialny lub niezwłocznie po przyjeździe odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru przez ESDZ;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz składa WP, Radzie i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach regularnych sprawozdań z postępu prac oraz kompleksowego sprawozdania końcowego z wykonania mandatu.

*Artykuł 11***Składanie sprawozdań**

SPUE regularnie składa WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprawdane poprzez sieć COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w informowaniu Parlamentu Europejskiego.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

*Artykuł 12***Koordinacja**

1. W ramach Strategii SPUE przyczynia się do jednolici, spójności i efektywności działań Unii i pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. W stosownych przypadkach SPUE dąży do współdziałania z państwami członkowskimi. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami ESDZ, delegatur Unii i Komisji, jak również z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. Utrzymywany jest ścisły kontakt w terenie z właściwymi szefami misji państw członkowskich, szefami delegatur Unii oraz szefami misji i operacji w dziedzinie WPBiO. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE, w ścisłej koordynacji z odpowiednimi delegaturami Unii, udziela dowódcy sił EU NAVFOR Atalanta, dowódcy misji EUTM Somalia oraz szefowi misji EUCAP Somalia wskazówek dotyczących sytuacji politycznej na miejscu. SPUE, dowódcy operacji UE oraz dowódca operacji cywilnej konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb. SPUE współpracuje również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi w terenie.

*Artykuł 13***Pomoc w zakresie roszczeń**

SPUE i jego personel udzielają wsparcia przez udostępnienie elementów koniecznych do odpowiedzi na wszelkie roszczenia i zobowiązania wynikające z mandatów wcześniejszych SPUE w Rogu Afryki oraz udzielają w tym celu pomocy administracyjnej i udostępniają odpowiednie dokumenty.

*Artykuł 14***Przeгляд**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. SPUE przedstawia WP, Radzie i Komisji regularne sprawozdania z postępu prac, a do dnia 31 maja 2022 r. – przedstawi ostateczne, kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1013
z dnia 21 czerwca 2021 r.
w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 oraz art. 31 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 kwietnia 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/598 ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Petera BURIANA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Azji Środkowej.
- (2) W dniu 25 czerwca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/904 ⁽²⁾ przedłużającą mandat SPUE Petera BURIANA w Azji Środkowej. Decyzja ta została ostatnio zmieniona decyzją Rady (WPZiB) 2021/282 ⁽³⁾. Mandat SPUE wygaśnie w dniu 30 czerwca 2021 r.
- (3) Należy mianować nowego SPUE w Azji Środkowej na okres 20 miesięcy.
- (4) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej

Terhi HAKALA zostaje niniejszym mianowana Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) w Azji Środkowej od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 28 lutego 2023 r. Rada może zadecydować o przedłużeniu lub wcześniejszym zakończeniu mandatu SPUE na podstawie oceny dokonanej przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz wniosku Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP).

Artykuł 2

Cele polityki

Mandat SPUE opiera się na celach polityki Unii w Azji Środkowej. Cele te obejmują:

- a) wspieranie dobrych i bliskich stosunków między Unią i państwami Azji Środkowej na podstawie wspólnych wartości i interesów określonych w odpowiednich umowach;
- b) przyczynianie się do wzmocnienia stabilności i zacieśnienia współpracy pomiędzy państwami w regionie;
- c) przyczynianie się do wzmocnienia demokracji, praworządności, dobrych rządów oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Azji Środkowej;
- d) reagowanie na kluczowe zagrożenia, w szczególności konkretne problemy mające bezpośrednie skutki dla Unii;

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/598 z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej (Dz.U. L 99 z 16.4.2015, s. 25).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/904 z dnia 25 czerwca 2018 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej (Dz.U. L 161 z 26.6.2018, s. 12).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/282 z dnia 22 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji (WPZiB) 2018/904 przedłużającej mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Azji Środkowej (Dz.U. L 62 z 23.2.2021, s. 45).

- e) zwiększanie skuteczności i widoczności Unii w regionie, w tym poprzez ściślejszą koordynację działań z innymi odpowiednimi partnerami i organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ).

Artykuł 3

Mandat

1. Aby możliwa była realizacja celów polityki, mandat SPUE obejmuje:
  - a) promowanie ogólnej koordynacji politycznej Unii w Azji Środkowej oraz pomoc w zapewnianiu spójności działań zewnętrznych Unii w regionie;
  - b) przyczynianie się do procesu realizacji unijnej strategii dotyczącej nowego partnerstwa z Azją Środkową, uzupełnianej odpowiednimi konkluzjami Rady i kolejnymi sprawozdaniami na temat realizacji unijnej strategii dla Azji Środkowej, przedstawianie zaleceń i systematyczne składanie sprawozdań odpowiednim organom Rady;
  - c) wspieranie Rady w dalszym kształtowaniu kompleksowej polityki wobec Azji Środkowej;
  - d) baczne śledzenie wydarzeń politycznych w Azji Środkowej poprzez rozwijanie i utrzymywanie bliskich kontaktów z rządami, parlamentami, sądownictwem, społeczeństwem obywatelskim i środkami masowego przekazu;
  - e) zachęcanie Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu do współpracy w kwestiach regionalnych stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania;
  - f) rozwijanie odpowiednich kontaktów i współpracy z głównymi zainteresowanymi podmiotami w regionie, w tym ze wszystkimi właściwymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi;
  - g) przyczynianie się do realizacji w regionie polityki Unii w zakresie praw człowieka we współpracy ze SPUE ds. Praw Człowieka, w tym unijnych wytycznych dotyczących praw człowieka, zwłaszcza wytycznych dotyczących dzieci w konfliktach zbrojnych oraz dotyczących aktów przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz zwalczania wszelkich form dyskryminacji wobec nich, jak również unijnej polityki dotyczącej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1 325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, także przez nadzorowanie i składanie sprawozdań na temat wydarzeń oraz formułowanie odnośnych zaleceń;
  - h) przyczynianie się, w ścisłej współpracy z ONZ i OBWE, do zapobiegania konfliktom i ich rozwiązywania, poprzez rozwijanie kontaktów z władzami i innymi podmiotami lokalnymi, takimi jak organizacje pozarządowe, partie polityczne, mniejszości, grupy religijne i ich przywódcy;
  - i) wnoszenie wkładu w kształtowanie – w odniesieniu do Azji Środkowej – następujących aspektów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa: bezpieczeństwo energetyczne, bezpieczeństwo granic, zwalczanie poważnych przestępstw, w tym przestępstw dotyczących narkotyków i handlu ludźmi, oraz gospodarka wodna, środowisko i zmiana klimatu;
  - j) wspieranie bezpieczeństwa regionalnego w Azji Środkowej w związku z wycofywaniem sił międzynarodowych z Afganistanu.
2. SPUE wspiera działania WP oraz prowadzi przegląd wszystkich działań Unii w regionie.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE działa w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i z jej właściwymi działaniami.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2021 r. do dnia 28 lutego 2023 r. wynosi 1 885 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i przepisami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach mandatu SPUE i odpowiednich udostępnionych środków finansowych, SPUE odpowiada za powołanie zespołu. Zespół dysponuje wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych zgodnie z wymogami mandatu. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie zespołu.
2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane, odpowiednio, przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ również mogą być oddelegowani do pracy ze SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego mają obywatelstwo państwa członkowskiego.
3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.
4. Personel SPUE ulokowany jest w tym samym miejscu co odpowiednie działy ESDZ lub delegatury Unii, aby zapewnić spójność i zgodność ich działań.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i personelu SPUE

Przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do realizacji i sprawnego działania misji SPUE i personelu SPUE ustala się, stosownie do przypadku, z państwami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie zespołu SPUE przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE^(*).

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja, ESDZ i Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

^(*) Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

2. Delegatury Unii w regionie lub państwa członkowskie, w zależności od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie działania możliwe do zrealizowania, zgodne z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze geograficznym, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa całemu personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

- a) sporządza plan bezpieczeństwa oparty na wskazówkach ESDZ, obejmujący konkretne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru, za który jest on odpowiedzialny, i w jego obrębie, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa, w tym plan awaryjny i plan ewakuacyjny;
- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest odpowiedzialny;
- c) zapewnia odbycie przez wszystkich członków zespołu SPUE, którzy mają zostać rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, przed przyjazdem na obszar, za który jest odpowiedzialny, lub niezwłocznie po przyjeździe, odpowiedniego szkolenia w zakresie bezpieczeństwa, opracowanego na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru przez ESDZ;
- d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz sprawozdania dotyczące innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach regularnych sprawozdań z postępu prac oraz ostatecznych kompleksowych sprawozdań z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprowadzane w sieci COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. SPUE może uczestniczyć w informowaniu Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i efektywności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. W stosownych przypadkach SPUE dąży do współdziałania z państwami członkowskimi. SPUE koordynuje swoje działania zarówno z odpowiednimi pod względem geograficznym działami ESDZ i z Komisją. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

2. SPUE utrzymuje ścisły kontakt w terenie z odpowiednimi szefami misji państw członkowskich i z szefami delegatur Unii. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie.

Artykuł 13

Wsparcie w odniesieniu do roszczeń

SPUE i jego personel udzielają wsparcia w celu przygotowania odpowiedzi na wszelkie roszczenia i zobowiązania wynikające z mandatów poprzednich SPUE w Azji Środkowej oraz udzielają w tym celu pomocy administracyjnej i udostępniają odpowiednie dokumenty.

*Artykuł 14***Przegląd**

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnego przeglądu. SPUE będzie przedstawiał WP, Radzie i Komisji regularne sprawozdania z postępu prac, a do dnia 30 listopada 2022 r. – ostateczne, kompleksowe sprawozdanie z wykonania mandatu.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1014**z dnia 21 czerwca 2021 r.****zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/1333 ⁽¹⁾ w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii.
- (2) W dniu 16 kwietnia 2021 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję nr 2571 (2021). RB ONZ przywołała rezolucję nr 2174 (2014), w której postanowiono, że środki określone w rezolucji nr 1970 (2011) mają zastosowanie także do osób i podmiotów przeprowadzających lub wspierających działania inne niż wskazane w rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011), które zagrażają pokojowi, stabilności lub bezpieczeństwu Libii bądź utrudniają lub uniemożliwiają pomyślne zakończenie transformacji politycznej w tym kraju. RB ONZ podkreśliła także, że takie działania mogą obejmować utrudnianie lub podważanie wyborów przewidzianych w planie działania Libijskiego Forum Dialogu Politycznego.
- (3) W następstwie oceny sytuacji w Libii, również w odniesieniu do wyborów przewidzianych w planie działania Libijskiego Forum Dialogu Politycznego (LPDF) Rada uważa, że konieczne jest doprecyzowanie, że kryteria dotyczące nakładania środków ograniczających obejmują także osoby fizyczne lub prawne oraz podmioty utrudniające lub podważające te wybory.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (WPZiB) 2015/1333,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (WPZiB) 2015/1333 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

- „c) prowadzących lub wspierających działania, które stanowią zagrożenie dla pokoju, stabilności lub bezpieczeństwa Libii bądź też utrudniają lub uniemożliwiają pomyślne zakończenie transformacji politycznej w tym kraju, w tym poprzez:
- (i) planowanie lub popełnianie w Libii czynów łamiących mające zastosowanie międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, lub kierowanie tymi czynami;
  - (ii) ataki na porty lotnicze, śródlądowe lub morskie w Libii lub na libijskie instytucje państwowe lub instalacje lub na przedstawicielstwa zagraniczne w tym kraju;
  - (iii) udzielanie wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub siatkom przestępczym, poprzez nielegalne wydobycie ropy naftowej lub eksploatację innych zasobów naturalnych w Libii;
  - (iv) stosowanie gróźb lub przymusu wobec instytucji finansowych państwa libijskiego lub Libyan National Oil Company, lub uczestnictwo w działaniach, które mogą doprowadzić do sprzeniewierzenia środków finansowych państwa libijskiego lub takim sprzeniewierzeniem skutkować;
  - (v) naruszanie lub pomoc w obchodzeniu postanowień o embargu na broń w Libii wprowadzonych w rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) i w art. 1 niniejszej decyzji;

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34).

- (vi) utrudnianie lub podważanie wyborów przewidzianych w planie działania Libijskiego Forum Dialogu Politycznego;
  - (vii) działanie na rzecz, w imieniu lub pod kierownictwem osób lub podmiotów umieszczonych w wykazie;”;
- 2) art. 9 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) prowadzących lub wspierających działania, które stanowią zagrożenie dla pokoju, stabilności lub bezpieczeństwa Libii bądź też utrudniają lub uniemożliwiają pomyślne zakończenie transformacji politycznej w tym kraju, w tym poprzez:
- (i) planowanie lub popełnianie w Libii czynów łamiących mające zastosowanie międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, lub czynów, które stanowią naruszenie praw człowieka, lub kierowanie tymi czynami;
  - (ii) ataki na porty lotnicze, śródlądowe lub morskie w Libii lub na libijskie instytucje państwowe lub instalacje lub na przedstawicielstwa zagraniczne w tym kraju;
  - (iii) udzielanie wsparcia ugrupowaniom zbrojnym lub siątkom przestępczym, poprzez nielegalne wydobycie ropy naftowej lub eksploatację innych zasobów naturalnych w Libii;
  - (iv) stosowanie gróźb lub przymusu wobec instytucji finansowych państwa libijskiego lub Libyan National Oil Company, lub uczestnictwo w działaniach, które mogą doprowadzić do sprzeniewierzenia środków finansowych państwa libijskiego lub takim sprzeniewierzeniem skutkować;
  - (v) naruszanie lub pomoc w obchodzeniu postanowień o embargo na broń w Libii wprowadzonych w rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) i w art. 1 niniejszej decyzji;
  - (vi) utrudnianie lub podważanie wyborów przewidzianych w planie działania Libijskiego Forum Dialogu Politycznego;
  - (vii) działanie na rzecz, w imieniu lub pod kierownictwem osób lub podmiotów umieszczonych w wykazie;”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 21 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1015

z dnia 17 czerwca 2021 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1956 w odniesieniu do norm zharmonizowanych dotyczących sprzętu chłodniczego, urządzeń do wytwarzania lodów i wytwornic lodu, urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do nagrzewania materiałów, automatycznych i półautomatycznych urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do analiz i innych zastosowań, urządzeń elektrycznych oznaczonych danymi znamionowymi zasilania elektrycznego, urządzeń do naświetlania skóry promieniowaniem podczerwonym i nadfioletowym, ogrzewaczy pomieszczeń, żelazek elektrycznych, stacjonarnych kuchni, płyt kuchennych, piekarników i podobnego sprzętu, urządzeń do odświeżania parą tkanin i odzieży, elektromechanicznych aparatów sterowniczych, koców, poduszek, odzieży i podobnego giętkiego sprzętu grzejnego oraz niektórych innych rodzajów sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE⁽²⁾ w przypadku sprzętu elektrycznego spełniającego normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zakłada się, że spełnia on cele związane z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 wspomnianej dyrektywy i które określono w załączniku I do niej, a które to cele są objęte tymi normami zharmonizowanymi lub ich częściami.
- (2) Pismem nr M/511 z dnia 8 listopada 2012 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN), Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) i Europejskiego Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) z wnioskiem o przedstawienie pierwszego pełnego wykazu tytułów norm zharmonizowanych oraz o sporządzenie, przegląd i sfinalizowanie na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE norm zharmonizowanych dotyczących sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia. Cele związane z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2014/35/UE i które wyznaczono w załączniku I do wspomnianej dyrektywy, nie uległy zmianie od czasu skierowania do CEN, CENELEC i ETSI wspomnianego wniosku.
- (3) Na podstawie wniosku nr M/511 CEN i CENELEC opracowały następujące normy zharmonizowane dotyczące sprzętu chłodniczego, urządzeń do wytwarzania lodów i wytwornic lodu (oraz zmiany tych norm): EN 60335-2-24:2010, EN 60335-2-24:2010/A1:2019, EN 60335-2-24:2010/A2:2019 i EN 60335-2-24:2010/A11:2020.
- (4) Na podstawie wniosku nr M/511 CEN i CENELEC znowelizowały normy zharmonizowane EN 61010-2-010:2014 i EN 61293:1994, do których odniesienia opublikowano na podstawie komunikatu Komisji (2018/C 326/02)⁽³⁾. Doprowadziło to do przyjęcia, odpowiednio, następujących norm zharmonizowanych: EN IEC 61010-2-010:2020 dotyczącej urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do nagrzewania materiałów oraz EN IEC 61293:2020 dotyczącej urządzeń elektrycznych oznaczonych danymi znamionowymi zasilania elektrycznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 357).

⁽³⁾ Komunikat Komisji (2018/C 326/02) w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. C 326 z 14.9.2018, s. 4).

- (5) Na podstawie wniosku nr M/511 CEN i CENELEC zmieniły następujące normy zharmonizowane, do których odniesienia znajdują się w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1956 ⁽⁴⁾: EN 60335-2-17:2013 dotyczącą koców, poduszek, odzieży i podobnego giętkiego sprzętu grzejnego oraz EN 60335-2-85:2003 dotyczącą urządzeń do odświeżania parą tkanin i odzieży. Doprowadziło to do przyjęcia, odpowiednio, zmieniających norm zharmonizowanych EN 60335-2-17:2013/A1:2020 oraz EN 60335-2-85:2003/A2:2020. CEN i CENELEC zmieniły również następujące normy zharmonizowane, do których odniesienia opublikowano na podstawie komunikatu (2018/C 326/02): EN 60335-2-27:2013 dotyczącą urządzeń do naświetlania skóry promieniowaniem podczerwonym i nadfioletowym, EN 60335-2-30:2009 dotyczącą ogrzewaczy pomieszczeń oraz EN 60335-2-6:2015 dotyczącą stacjonarnych kuchni, płyt kuchennych, piekarników i podobnego sprzętu. Doprowadziło to do przyjęcia, odpowiednio, następujących zmieniających norm zharmonizowanych: EN 60335-2-27:2013/A1:2020 i EN 60335-2-27:2013/A2:2020, EN 60335-2-30:2009/A12:2020 i EN 60335-2-30:2009/A1:2020 oraz EN 60335-2-6:2015/A11:2020 i EN 60335-2-6:2015/A1:2020.
- (6) Na podstawie wniosku nr M/511 CEN i CENELEC znowelizowały również normę zharmonizowaną EN 61010-2-081:2015 dotyczącą automatycznych i półautomatycznych urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do analiz i innych zastosowań, a także zmieniły normę zharmonizowaną EN 60335-2-3:2016 dotyczącą żelazek elektrycznych. Doprowadziło to do przyjęcia, odpowiednio, normy zharmonizowanej EN IEC 61010-2-081:2020 oraz zmieniającej normy zharmonizowanej EN 60335-2-3:2016/A1:2020.
- (7) Komisja wraz z CEN i CENELEC oceniła zgodność tych norm zharmonizowanych oraz zmian tych norm z wnioskiem nr M/511.
- (8) Normy zharmonizowane EN IEC 61010-2-010:2020, EN IEC 61010-2-081:2020, EN IEC 61293:2020, EN 60335-2-17:2013 (zmieniona normą EN 60335-2-17:2013/A1:2020), EN 60335-2-27:2013 (zmieniona normami EN 60335-2-27:2013/A1:2020 i EN 60335-2-27:2013/A2:2020), EN 60335-2-30:2009 (zmieniona normami EN 60335-2-30:2009/A12:2020 i EN 60335-2-30:2009/A1:2020), EN 60335-2-3:2016 (zmieniona normą EN 60335-2-3:2016/A1:2020), EN 60335-2-6:2015 (zmieniona normami EN 60335-2-6:2015/A11:2020 i EN 60335-2-6:2015/A1:2020) oraz EN 60335-2-85:2003 (zmieniona normą EN 60335-2-85:2003/A2:2020), z ich późniejszymi zmianami lub korektami wprowadzonymi dowolnymi innymi normami, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, spełniają cele związane z bezpieczeństwem, które mają obejmować i które zostały ustanowione w dyrektywie 2014/35/UE. Należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do tych norm wraz z odniesieniami do wszelkich istotnych norm, którymi je zmieniono lub skorygowano.
- (9) Załącznik I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych, zgodność z którymi stanowi podstawę do domniemania zgodności z dyrektywą 2014/35/UE. W celu zapewnienia, aby odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE zostały wymienione w jednym akcie, do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 należy włączyć odniesienia do tych norm.
- (10) Tabela ZZA.1 w normie zharmonizowanej EN 60335-2-24:2010 (zmienionej normami EN 60335-2-24:2010/A1:2019, EN 60335-2-24:2010/A2:2019 i EN 60335-2-24:2010/A11:2020) zawiera wyjaśnienie sformułowania „powierzchnia przekraczająca 75 cm²”, które jest stosowane w pkt 30.2 i 30.2.101 tej normy. W celu zapewnienia jasności i spójności odniesienie do tej normy, wraz z odniesieniami do norm zmieniających tę normę, należy opublikować z zastrzeżeniem odnoszącym się do tego sformułowania.
- (11) Art. 1 decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 stanowi, że odniesienia do norm zharmonizowanych dotyczących sprzętu elektrycznego i opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE są wymienione w załączniku I do tej decyzji. Aby zapewnić, by odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE, które to odniesienia publikuje się z zastrzeżeniem, były wymienione w tym samym akcie prawnym, należy zmienić ten artykuł oraz zamieścić odrębny załącznik zawierający odniesienia do takich norm zharmonizowanych.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1956 z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie norm zharmonizowanych dla sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia, opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE (Dz.U. L 306 z 27.11.2019, s. 26).

- (12) CEN i CENELEC opracowały również sprostowanie EN 60947-5-1:2017/AC:2020-05 korygujące normę zharmonizowaną EN 60947-5-1:2017 dotyczącą aparatów i łączników sterowniczych, do której odniesienie znajduje się w załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956. Ponieważ sprostowanie wprowadza korekty techniczne do tej normy oraz aby zapewnić prawidłowe i spójne stosowanie norm zharmonizowanych, do których odniesienia opublikowano, odniesienie do tej normy zharmonizowanej wraz z odniesieniem do sprostowania należy włączyć do załącznika I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956.
- (13) Z serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* należy zatem wycofać odniesienia do niżej wymienionych norm zharmonizowanych, z uwagi na to, że zostały one znowelizowane lub zmienione, wraz z odniesieniami do wszelkich norm, którymi je zmieniono lub skorygowano, a które to odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*: EN 61010-2-010:2014, EN 61293:1994, EN 60335-2-27:2013, EN 60335-2-30:2009 i EN 60335-2-6:2015.
- (14) Załącznik II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE, które wycofuje się z serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Wspomniane wyżej odniesienia należy zatem włączyć do tego załącznika.
- (15) Ponadto odniesienia do norm zharmonizowanych EN 60335-2-17:2013, EN 60335-2-85:2003 oraz EN 60947-5-1:2017, wraz z odniesieniami do wszelkich norm, którymi je zmieniono lub skorygowano, które to odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, należy wycofać z serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, biorąc pod uwagę, że zostały one zmienione lub skorygowane. Należy zatem skreślić te odniesienia z załącznika I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956.
- (16) Aby dać producentom wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do stosowania norm zharmonizowanych EN IEC 61010-2-010:2020, EN IEC 61293:2020, EN 60335-2-17:2013 (zmienionej normą EN 60335-2-17:2013/A1:2020), EN 60335-2-27:2013 (zmienionej normami EN 60335-2-27:2013/A1:2020 i EN 60335-2-27:2013/A2:2020), EN 60335-2-30:2009 (zmienionej normami EN 60335-2-30:2009/A12:2020 i EN 60335-2-30:2009/A1:2020), EN 60335-2-6:2015 (zmienionej normami EN 60335-2-6:2015/A11:2020 i EN 60335-2-6:2015/A1:2020), EN 60335-2-85:2003 (zmienionej normą EN 60335-2-85:2003/A2:2020) oraz EN 60947-5-1:2017 (skorygowanej normą EN 60947-5-1:2017/AC:2020-05) z ich późniejszymi zmianami lub korektami wprowadzonymi dowolnymi innymi normami, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, należy odroczyć wycofanie odniesień do norm zharmonizowanych EN 61010-2-010:2014, EN 61293:1994, EN 60335-2-27:2013, EN 60335-2-30:2009, EN 60335-2-6:2015, EN 60335-2-85:2003, EN 60335-2-17:2013 i EN 60947-5-1:2017, w tym do norm, którymi zmieniono lub skorygowano wspomniane normy, które to odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (17) Odniesienie do normy zharmonizowanej EN 61010-2-081:2015 zostało po raz pierwszy opublikowane na podstawie komunikatu Komisji (2016/C 249/03) ⁽⁵⁾, ale w wyniku błędu zostało pominięte w komunikatach Komisji (2018/C 209/04) ⁽⁶⁾ oraz (2018/C 326/02). Odniesienie do tej normy należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z mocą wsteczną. Publikacja ta powinna pozostać w mocy przez okres, który zapewni producentom czas na przygotowanie się do stosowania normy zharmonizowanej EN IEC 61010-2-081:2020.
- (18) Odniesienie do normy zharmonizowanej EN 60335-2-3:2016 zostało po raz pierwszy opublikowane na podstawie komunikatu (2016/C 249/03), ale w wyniku błędu zostało pominięte w komunikacie (2018/C 326/02). Odniesienie do tej normy należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z mocą wsteczną. Publikacja ta powinna pozostać w mocy przez okres, który zapewni producentom czas na przygotowanie się do stosowania normy zharmonizowanej EN 60335-2-3:2016 (zmienionej normą EN 60335-2-3:2016/A1:2020).

⁽⁵⁾ Komunikat Komisji (2016/C 249/03) w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. C 249 z 8.7.2016, s. 62).

⁽⁶⁾ Komunikat Komisji (2018/C 209/04) w ramach wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. C 209 z 15.6.2018, s. 37).

- (19) Odniesienia do norm zharmonizowanych EN 60664-1:2007, EN 60051-1:1998, EN 60127-3:1996, EN 60664-3:2003, EN 60695-10-3:2002, EN 60695-11-2:2014, EN 60695-11-5:2005, EN ISO 11252:2013, HD 597 S1:1992, EN 60664-4:2006, EN 60695-2-10:2013, EN 60695-2-11:2014, EN 60695-10-2:2014, EN 60695-11-3:2012, EN 60695-11-4:2011, EN 60695-11-10:2013, EN 60695-11-20:2015, EN 61010-2-091:2012, EN 61557-8:2015, EN 61557-15:2014 i EN 61557-16:2015, wraz z odniesieniami do wszelkich zmian lub korekt dotyczących tych norm, zostały po raz pierwszy opublikowane na podstawie komunikatu (2016/C 249/03), ale w wyniku błędu zostały pominięte w komunikatach (2018/C 209/04) i (2018/C 326/02). Odniesienia do norm zharmonizowanych EN 50288-2-1:2013, EN 50288-2-2:2013, EN 50288-3-1:2013, EN 50288-3-2:2013, EN 50288-4-1:2013, EN 50288-4-2:2013, EN 50288-5-1:2013, EN 50288-5-2:2013, EN 50288-6-1:2013, EN 50288-6-2:2013, EN 50288-10-2:2015, EN 50288-11-2:2015, EN 62493:2010, EN 50288-1:2013, EN 61010-2-061:2015, EN 61230:2008 i EN 62026-7:2013, wraz z odniesieniami do wszelkich zmian lub korekt dotyczących tych norm, zostały po raz pierwszy opublikowane na podstawie komunikatu (2016/C 249/03), ale w wyniku błędu zostały pominięte w komunikacie (2018/C 326/02). Odniesienia do tych norm należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z mocą wsteczną.
- (20) Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2020/1146 ⁽⁷⁾ odniesienie do normy zharmonizowanej EN 50178:1997 zostało włączone do załącznika II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 – który zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE, które wycofuje się z serii C – bez wskazania daty wycofania. Należy zatem zastąpić odpowiednią pozycję w załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 nową pozycją zawierającą odniesienie do normy EN 50178:1997 oraz datę wycofania. Z uwagi na fakt, że norma EN 50178:1997 została znowelizowana normą EN 62477-1:2012 oraz jej zmianą EN 62477-1:2012/A11:2014, do których odniesienia opublikowano w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* na podstawie komunikatu (2018/C 326/02), należy dać producentom nieco więcej czasu na przygotowanie się do stosowania normy zharmonizowanej EN 62477-1:2012 oraz jej zmiany. Należy zatem odroczyć wycofanie normy EN 50178:1997.
- (21) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2019/1956.
- (22) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę do domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami, w tym z celami związanymi z bezpieczeństwem, określonymi w prawodawstwie harmonizacyjnym Unii od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Szereg odniesień do norm zharmonizowanych należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z mocą wsteczną. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie w dniu jej opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Niniejszym publikuje się z zastrzeżeniem w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienie do normy zharmonizowanej EN 60335-2-24:2010 opracowanej na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE, wymienione w załączniku IA do niniejszej decyzji.

Niniejszym publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych dotyczących sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia i opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE, wymienione w załączniku IB do niniejszej decyzji. Odniesienia te uznaje się za opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* od dat określonych w tym załączniku.

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1146 z dnia 31 lipca 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1956 w odniesieniu do norm zharmonizowanych dotyczących niektórych urządzeń gospodarstwa domowego, bezpieczników termicznych, urządzeń w sieciach kablowych służących do rozprowadzania sygnałów telewizyjnych, sygnałów dźwiękowych i usług interaktywnych, wyłączników do urządzeń, gaszenia łuku i spawania łukowego, złączek instalacyjnych wtykowo-nasadkowych do trwałych połączeń w instalacjach stałych, transformatorów, dławików, zasilaczy i zespołów takich urządzeń, systemu przewodowego ładowania pojazdów elektrycznych, opasek przewodów i systemów prowadzenia przewodów, aparatów i łączników sterowniczych, oświetlenia awaryjnego, układów elektronicznych stosowanych w oprawkach oświetleniowych oraz lamp wyładowczych (Dz.U. L 250 z 3.8.2020, s. 121).

Niniejszym publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do norm zharmonizowanych dotyczących sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia i opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/35/UE, wymienione w załączniku IC do niniejszej decyzji. Odniesienia te uznaje się za opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez okresy określone w tym załączniku.”;

- 2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji;
- 3) dodaje się załącznik IA w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszej decyzji;
- 4) dodaje się załącznik IB w brzmieniu określonym w załączniku III do niniejszej decyzji;
- 5) dodaje się załącznik IC w brzmieniu określonym w załączniku IV do niniejszej decyzji;
- 6) w załączniku II wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem V do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pkt 1 w załączniku I stosuje się od dnia 22 grudnia 2022 r.

Pkt 3 w załączniku I stosuje się od dnia 22 grudnia 2021 r.

Pkt 5 w załączniku I stosuje się od dnia 22 grudnia 2022 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się wiersz 11;
- 2) dodaje się wiersz 11a w brzmieniu:

„11a.	EN 60335-2-85:2003 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-85: Wymagania szczegółowe dotyczące urządzeń do odświeżania parą tkanin i odzieży EN 60335-2-85:2003/A1:2008 EN 60335-2-85:2003/A11:2018 EN 60335-2-85:2003/A2:2020”
-------	--

- 3) skreśla się wiersz 18;
- 4) dodaje się wiersz 18a w brzmieniu:

„18a.	EN 60947-5-1:2017 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa – Część 5-1: Aparaty i łączniki sterownicze – Elektromechaniczne aparaty sterownicze EN 60947-5-1:2017/AC:2020-05”
-------	--

- 5) skreśla się wiersz 33;
- 6) dodaje się wiersz 33a w brzmieniu:

„33a.	EN 60335-2-17:2013 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-17: Wymagania szczegółowe dotyczące koców, poduszek, odzieży i podobnego giętkiego sprzętu grzejjego EN 60335-2-17:2013/A11:2019 EN 60335-2-17:2013/A1:2020”
-------	---

- 7) dodaje się wiersze w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy
„73.	EN IEC 61010-2-010:2020 Wymagania bezpieczeństwa dotyczące elektrycznych przyrządów pomiarowych, automatyki i urządzeń laboratoryjnych – Część 2-010: Wymagania szczegółowe dotyczące urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do nagrzewania materiałów
74.	EN IEC 61010-2-081:2020 Wymagania bezpieczeństwa dotyczące elektrycznych przyrządów pomiarowych, automatyki i urządzeń laboratoryjnych – Część 2-081: Wymagania szczegółowe dotyczące automatycznych i półautomatycznych urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do analiz i innych zastosowań
75.	EN IEC 61293:2020 Oznaczanie urządzeń elektrycznych danymi znamionowymi zasilania elektrycznego – Wymagania dotyczące bezpieczeństwa
76.	EN 60335-2-27:2013 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-27: Wymagania szczegółowe dotyczące urządzeń do naświetlania skóry promieniowaniem podczerwonym i nadfioletowym

	EN 60335-2-27:2013/A1:2020 EN 60335-2-27:2013/A2:2020
77.	EN 60335-2-3:2016 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkowania – Część 2-3: Wymagania szczegółowe dotyczące żelazek elektrycznych EN 60335-2-3:2016/A1:2020
78.	EN 60335-2-30:2009 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkowania – Część 2-30: Wymagania szczegółowe dotyczące ogrzewaczy pomieszczeń EN 60335-2-30:2009/A11:2012 EN 60335-2-30:2009/AC:2010 EN 60335-2-30:2009/AC:2014 EN 60335-2-30:2009/A1:2020 EN 60335-2-30:2009/A12:2020
79.	EN 60335-2-6:2015 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkowania – Część 2-6: Wymagania szczegółowe dotyczące stacjonarnych kuchni, płyt kuchennych, piekarników i podobnego sprzętu EN 60335-2-6:2015/A11:2020 EN 60335-2-6:2015/A1:2020”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IA

Odniesienie do normy

EN 60335-2-24:2010

Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkowania – Część 2-24: Wymagania szczegółowe dotyczące sprzętu chłodniczego, urządzeń do wytwarzania lodów i wytwornic lodu

EN 60335-2-24:2010/A1:2019

EN 60335-2-24:2010/A2:2019

EN 60335-2-24:2010/A11:2020

Uwaga: Do celów domniemania zgodności z odpowiednimi celami związanymi z bezpieczeństwem, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2014/35/UE i które określono w załączniku I do tej dyrektywy:

- a) sformułowanie »powierzchnia przekraczająca 75 cm²« w pkt 30.2 należy rozumieć jako »łączna powierzchnia przekraczająca 75 cm² (75 cm² stanowi sumę powierzchni wszystkich otworów w tylnej części urządzenia)«;
- b) sformułowanie »powierzchnia nieprzekraczająca 75 cm²« w pkt 30.2.101 należy rozumieć jako »łączna powierzchnia nieprzekraczająca 75 cm² (75 cm² stanowi sumę powierzchni wszystkich otworów w tylnej części urządzenia)«”.

ZAŁĄCZNIK III

"ZAŁĄCZNIK IB

Nr	Odniesienie do normy	Od dnia
01.	HD 597 S1:1992 Kondensatory sprzęgające i dzielniki pojemnościowe HD 597 S1:1992/AC:1992	15 czerwca 2018 r.
02.	EN 50288-1:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 1: Wymagania wspólne	14 września 2018 r.
03.	EN 50288-2-1:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 2-1: Wymagania grupowe dotyczące przewodów ekranowanych, testowanych do częstotliwości 100 MHz – Przewody przeznaczone do poziomego i pionowego układania w budynkach	14 września 2018 r.
04.	EN 50288-2-2:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 2-2: Wymagania grupowe dotyczące przewodów ekranowanych, testowanych do częstotliwości 100 MHz – Przewody znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu operatora i na sznury krosowe	14 września 2018 r.
05.	EN 50288-3-1:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 3-1: Wymagania grupowe dotyczące przewodów nieekranowanych, testowanych do częstotliwości 100 MHz – Przewody przeznaczone do poziomego i pionowego układania w budynkach	14 września 2018 r.
06.	EN 50288-3-2:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 3-2: Wymagania grupowe dotyczące przewodów nieekranowanych, testowanych do częstotliwości 100 MHz – Przewody znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu operatora i na sznury krosowe	14 września 2018 r.
07.	EN 50288-4-1:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 4-1: Wymagania grupowe dotyczące przewodów ekranowanych, testowanych do częstotliwości 600 MHz – Przewody przeznaczone do poziomego i pionowego układania w budynkach	14 września 2018 r.
08.	EN 50288-4-2:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 4-2: Wymagania grupowe dotyczące przewodów ekranowanych, testowanych do częstotliwości 600 MHz – Przewody znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu operatora i na sznury krosowe	14 września 2018 r.
09.	EN 50288-5-1:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 5-1: Wymagania grupowe dotyczące przewodów ekranowanych, testowanych do częstotliwości 250 MHz – Przewody przeznaczone do poziomego i pionowego układania w budynkach	14 września 2018 r.

10.	EN 50288-5-2:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 5-2: Wymagania grupowe dotyczące przewodów ekranowanych, testowanych do częstotliwości 250 MHz – Przewody znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu operatora i na sznury krosowe	14 września 2018 r.
11.	EN 50288-6-1:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 6-1: Wymagania grupowe dotyczące przewodów nieekranowanych, testowanych do częstotliwości 250 MHz – Przewody przeznaczone do poziomego i pionowego układania w budynkach	14 września 2018 r.
12.	EN 50288-6-2:2013 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 6-2: Wymagania grupowe dotyczące przewodów nieekranowanych, testowanych do częstotliwości 250 MHz – Przewody znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu operatora i na sznury krosowe	14 września 2018 r.
13.	EN 50288-10-2:2015 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 10-2: Wymagania grupowe dotyczące przewodów ekranowanych, testowanych w zakresie częstotliwości od 1 MHz do 500 MHz, przeznaczonych do stosowania w obszarach roboczych, sznurach krosowych oraz w centrach danych	14 września 2018 r.
14.	EN 50288-11-2:2015 Przewody wielożyłowe stosowane w cyfrowej i analogowej technice przesyłu danych – Część 11-2: Wymagania grupowe dotyczące przewodów nieekranowanych, testowanych w zakresie częstotliwości od 1 MHz do 500 MHz, przeznaczonych do stosowania w obszarach roboczych, sznurach krosowych oraz w centrach danych	14 września 2018 r.
15.	EN 60051-1:1998 Elektryczne przyrządy pomiarowe wskazujące analogowe o działaniu bezpośrednim i ich przybory – Część 1: Definicje i wymagania ogólne wspólne dla wszystkich części normy	15 czerwca 2018 r.
16.	EN 60127-3:1996 Bezpieczniki topikowe miniaturowe – Część 3: Wkładki topikowe subminiaturowe EN 60127-3:1996/A2:2003 EN 60127-3:1996/AC:1996	15 czerwca 2018 r.
17.	EN 60664-1:2007 Koordynacja izolacji urządzeń elektrycznych w układach niskiego napięcia – Część 1: Zasady, wymagania i badania	15 czerwca 2018 r.
18.	EN 60664-4:2006 Koordynacja izolacji urządzeń elektrycznych w układach niskiego napięcia – Część 4: Wpływ naprężeń napięciowych wielkiej częstotliwości EN 60664-4:2006/AC:2006	15 czerwca 2018 r.

19.	EN 60695-2-10:2013 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 2-10: Metody badań oparte na stosowaniu rozżarzonego/gorącego drutu – Urządzenie do badania rozżarzonym drutem i ogólny sposób wykonywania prób	15 czerwca 2018 r.
20.	EN 60695-2-11:2014 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 2-11: Metody badań oparte na stosowaniu rozżarzonego/gorącego drutu – Metoda badania rozżarzonym drutem palności wyrobów gotowych (GWEPT) (IEC 60695-2-11:2014)	15 czerwca 2018 r.
21.	EN 60695-10-2:2014 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 10-2: Nadmierne gorąco – Próba wciskania kulki	15 czerwca 2018 r.
22.	EN 60695-10-3:2002 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 10-3: Nadmierne gorąco – Próba odkształcenia przez uwalnianie naprężeń powstałych podczas formowania tworzyw sztucznych	15 czerwca 2018 r.
23.	EN 60695-11-2:2014 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 11-2: Płomienie probiercze – Znamionowy płomień probierczy mieszkankowy 1 kW – Urządzenia, układ do próby sprawdzającej i wytyczne	15 czerwca 2018 r.
24.	EN 60695-11-3:2012 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 11-3: Płomienie probiercze – Płomienie 500 W – Urządzenie i metody prób sprawdzających	15 czerwca 2018 r.
25.	EN 60695-11-4:2011 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 11-4: Płomienie probiercze – Płomień 50 W – Urządzenie i metody prób sprawdzających	15 czerwca 2018 r.
26.	EN 60695-11-5:2005 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 11-5: Płomienie probiercze – Metoda badania płomieniem igłowym – Urządzenie, układ do próby sprawdzającej i wytyczne	15 czerwca 2018 r.
27.	EN 60695-11-10:2013 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 11-10: Płomienie probiercze – Metody badania płomieniem probierczym 50 W przy poziomym i pionowym ustawieniu próbki EN 60695-11-10:2013/AC:2014	15 czerwca 2018 r.
28.	EN 60695-11-20:2015 Badanie zagrożenia ogniowego – Część 11-20: Płomienie probiercze – Metody badania płomieniem probierczym 500 W EN 60695-11-20:2015/AC:2016	15 czerwca 2018 r.
29.	EN 61010-2-061:2015 Wymagania bezpieczeństwa dotyczące elektrycznych przyrządów pomiarowych, automatyki i urządzeń laboratoryjnych – Część 2-061: Wymagania szczegółowe dotyczące laboratoryjnych spektrometrów z termicznym rozpyłaniem i jonizacją	14 września 2018 r.

30.	EN 61010-2-091:2012 Wymagania bezpieczeństwa dotyczące elektrycznych przyrządów pomiarowych, automatyki i urządzeń laboratoryjnych – Część 2-091: Wymagania szczegółowe dotyczące kabin rentgenowskich EN 61010-2-091:2012/AC:2013	15 czerwca 2018 r.
31.	EN 61230:2008 Prace pod napięciem – Przenośny sprzęt do uziemiania lub uziemiań i zwierania	14 września 2018 r.
32.	EN 61557-8:2015 Bezpieczeństwo elektryczne w niskonapięciowych sieciach elektroenergetycznych o napięciach przemiennych do 1 000 V i stałych do 1 500 V – Urządzenia przeznaczone do sprawdzania, pomiarów lub monitorowania środków ochronnych – Część 8: Urządzenia do monitorowania stanu izolacji w sieciach IT	15 czerwca 2018 r.
33.	EN 61557-15:2014 Bezpieczeństwo elektryczne w niskonapięciowych sieciach elektroenergetycznych o napięciach przemiennych do 1 000 V i stałych do 1 500 V – Urządzenia przeznaczone do sprawdzania, pomiarów lub monitorowania środków ochronnych – Część 15: Wymagania bezpieczeństwa funkcjonalnego urządzeń do monitorowania stanu izolacji w sieciach IT i urządzeń do lokalizacji uszkodzenia izolacji w sieciach IT	15 czerwca 2018 r.
34.	EN 61557-16:2015 Bezpieczeństwo elektryczne w niskonapięciowych sieciach elektroenergetycznych o napięciach przemiennych do 1 000 V i stałych do 1 500 V – Urządzenia przeznaczone do sprawdzania, pomiarów lub monitorowania środków ochronnych – Część 16: Urządzenia do sprawdzania skuteczności środków ochronnych urządzeń elektrycznych i/lub medycznych urządzeń elektrycznych	15 czerwca 2018 r.
35.	EN 62026-7:2013 Aparatura rozdzielcza i sterownicza niskonapięciowa – Interfejsy sterowników (CDI) – Część 7: CompoNet	14 września 2018 r.
36.	EN 60664-3:2003 Koordynacja izolacji urządzeń elektrycznych w układach niskiego napięcia – Część 3: Stosowanie pokrywania, zalewania lub prasowania do ochrony przed zanieczyszczeniem EN 60664-3:2003/A1:2010	15 czerwca 2018 r.
37.	EN 60664-1:2007 Koordynacja izolacji urządzeń elektrycznych w układach niskiego napięcia – Część 1: Zasady, wymagania i badania	14 września 2018 r.
38.	EN ISO 11252:2013 Lasery i sprzęt laserowy – Przyrząd laserowy – Minimalne wymagania dotyczące dokumentacji (ISO 11252:2013)	15 czerwca 2018 r.”

ZAŁĄCZNIK IV

"ZAŁĄCZNIK IC

Nr	Odniesienie do normy	Od dnia	Do dnia
1.	EN 61010-2-081:2015 Wymagania bezpieczeństwa dotyczące elektrycznych przyrządów pomiarowych, automatyki i urządzeń laboratoryjnych – Część 2-081: Wymagania szczegółowe dotyczące automatycznych i półautomatycznych urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do analiz i innych zastosowań	15 czerwca 2018 r.	22 grudnia 2022 r.
2.	EN 60335-2-3:2016 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-3: Wymagania szczegółowe dotyczące żelazek elektrycznych	14 września 2018 r.	22 grudnia 2022 r."

ZAŁĄCZNIK V

W załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1956 wprowadza się następujące zmiany:

1) wiersz 64 otrzymuje brzmienie:

Nr	Odniesienie do normy	Data wycofania
„64.	EN 50178:1997 Urządzenia elektroniczne do stosowania w instalacjach dużej mocy	22 grudnia 2021 r.”

2) dodaje się wiersze w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy	Data wycofania
„72.	EN 61010-2-010:2014 Wymagania bezpieczeństwa dotyczące elektrycznych przyrządów pomiarowych, automatyki i urządzeń laboratoryjnych – Część 2-010: Wymagania szczegółowe dotyczące urządzeń laboratoryjnych przeznaczonych do nagrzewania materiałów	22 grudnia 2022 r.
73.	EN 61293:1994 Oznaczanie urządzeń elektrycznych danymi znamionowymi zasilania elektrycznego – Wymagania dotyczące bezpieczeństwa	22 grudnia 2022 r.
74.	EN 60335-2-27:2013 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-27: Wymagania szczegółowe dotyczące urządzeń do naświetlania skóry promieniowaniem podczerwonym i nadfioletowym	22 grudnia 2022 r.
75.	EN 60335-2-30:2009 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-30: Wymagania szczegółowe dotyczące ogrzewaczy pomieszczeń EN 60335-2-30:2009/A11:2012 EN 60335-2-30:2009/AC:2010 EN 60335-2-30:2009/AC:2014	22 grudnia 2022 r.
76.	EN 60335-2-6:2015 Elektryczny sprzęt do użytku domowego i podobnego – Bezpieczeństwo użytkownika – Część 2-6: Wymagania szczegółowe dotyczące stacjonarnych kuchni, płyt kuchennych, piekarników i podobnego sprzętu	22 grudnia 2022 r.”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)